Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Eleovritissa

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Eleovritissa, pictată în secolul al XIV-lea, se află în crama Mănăstirii Vatoped. Este o icoană de mici dimensiuni: 28 cm înălţime şi 22 cm lăţime. Această sfântă icoană în acelaşi loc se găseşte în cămara unde se păstrează uleiul, răspândind o minunată şi nespusă de plăcută mireasmă minunată, fiind numită Dochiarítissa. Deasupra ei, spre aducere aminte de o însemnată minune, stă scris: "Înmulţirea uleiului". Icoana este cinstită, în mod special în Vinerea din Săptămâna luminată și în 1 decembrie.

Index

Acatist la icoana Maicii Domnului Eleovritissa (Elaiovrytissa) de la mănăstirea Vatoped

Icoana Maicii Domnului Aiovrytissa ("izvorâtoarea de ulei") sau Dohiarítissa ("cea din chelărie") de la mănăstirea Vatoped este prăznuită in Vinerea din Săptămâna luminată și în 1 decembrie.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Către tine alergăm în necazurile și nevoile noastre, căci nu avem altă păzitoare tare, fără numai pe tine, Ceea ce ne păzești pururea de toate cursele vrăjmașilor nevăzuți și reverși cu îmbelșugare mirul minunilor tuturor celor care se bucură de mireasma cântărilor de: ***Aliluia !***

Icos 1

Mănăstirea ta nu ai uitat să o cercetezi prea curată Stăpână, plinind lipsa de untdelemn spre bucuria nevoitorilor, ca să ne înveți a ne pune nădejdea numai în ajutorul dumnezeiesc prin care ne vine tot darul desăvârșit și înțelepciune pentru a te mări pe tine așa:
Bucură-te, untdelemnul cel bun al milostivirii;
Bucură-te, curmarea suferințelor noastre trupești;
Bucură-te, bogăție necheltuită a milostivirii;
Bucură-te, vas plin de darurile Duhului;
Bucură-te, fântână a îndurărilor dumnezeiești;
Bucură-te, pacea celor înconjurați de necazuri;
Bucură-te, liniștirea celor din primejdii;
Bucură-te, ridicarea celor istoviți de întristare;
Bucură-te, mângâietoarea celor greu încercați;
Bucură-te, bogăție duhovnicească dăruită credincioșilor;
Bucură-te, liniștea celor săraci cu duhul;
Bucură-te, miluitoarea grabnică a monahilor,

Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 2
Fiind noi cu totul săraci de fapte bune, către tine alergăm cu credință, ca să ne împodobești cu darul rugăciunii tale spre a cânta cu bucurie: ***Aliluia!***

Icos 2
Cuviosul Ghenadie, cel ce se afla în slujba de chelar, foarte s-a minunat de purtarea ta de grijă pentru cei care se nevoiau în mănăstirea Vatoped, iar noi de mângâierea rugăciunilor tale bucurându-ne cântăm ție cu bucurie:
Bucură-te, bucuria neașteptată a cuviosului Ghenadie;
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor necăjiți;
Bucură-te, acoperământul milostivirii oamenilor;
Bucură-te, cetate împărătească a Luminii;
Bucură-te, vasul cel ales al fecioriei;
Bucură-te, zid de apărare al monahilor;
Bucură-te, ocrotitoarea mănăstirii Vatoped;
Bucură-te, liniștea celor tulburați de ispite;
Bucură-te, oglinda frumuseții celei neapropiate;
Bucură-te, luminătoarea gândurilor noastre;
Bucură-te, tainica înțelepțire a credincioșilor;
Bucură-te, scară către Adevărul mai presus de minte;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 3
Întristarea cuprinsese obştea mănăstirii Vatoped, căci untdelemnul se terminase şi din inimile lor izvora untdelemnul rugăciunii lor către tine, Ceea ce mijloceşti iertare şi milă celor care cântă Domnului: ***Aliluia!***

Icos 3
Cuviosul Ghenadie mers-a la stareţ, povestindu-i că doar puţin untdelemn a mai rămas, a cerut binecuvântare să nu se mai pună la masă ulei, ci să se păstreze pentru nevoile Bisericii; nouă, celor cărora ne lipseşte de la masa sufletelor untdelemnul iubirii, cerem a ta ocrotire de Maică şi biruinţă asupra împietririi inimii, ca să-ți cântăm:
Bucură-te, untdelemn al milostivirii Stăpânului;
Bucură-te, mângâietoare rănilor noastre sufleteşti;
Bucură-te, ajutătoare grabnică în necazuri;

Bucură-te, ridicarea neputinţelor noastre;
Bucură-te, mir al iubirii cereşti;
Bucură-te, mireasmă duhovnicească a păcii;
Bucură-te, lumină călăuzitoare spre Adevăr;
Bucură-te, mirarea cuviosului chelar Ghenadie;
Bucură-te, podoaba cetelor îngereşti;
Bucură-te, vas al milostivrii celor din nevoi;
Bucură-te, fântână nesecată de daruri cereşti;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 4

Nu a voit părintele stareţ al mănăstirii Vatoped ca să nu se mai dea untdelemn la masă monahilor, cerând întrebuinţarea puţinului ulei, ca toţi să slăvească pe Adâncul milostivirii cântând: ***Aliluia!***

Icos 4

Când voia cuviosul Ghenadie a lua ultima picătură de ulei, foarte s-a minunat văzând butoaiele pline de untdelemn, care ajungea până la uşa pivniţei şi cunoscând minunea ta a cântat cu glas mulţumitor de bucurie aşa:
Bucură-te, ploaie a minunilor cereşti;
Bucură-te, ajuătoare tare a celor din nevoi;
Bucură-te, mireasmă a minunilor dăruită credincioşilor;
Bucură-te, stâlp de nădejde al cuviosului Ghenadie;
Bucură-te, cercetătoarea grabnică a celor necăjiţi;
Bucură-te, bogăţia credinţei celor smeriţi;
Bucură-te, floarea cea rară a înţelepciunii;
Bucură-te, munte al minunilor mai presus de minte;
Bucură-te, untdelemnul darurilor din vasele sufletelor;
Bucură-te, cunună a preoţilor cucernici;
Bucură-te, plinitoarea rugăciunii celor necăjiţi;
Bucură-te, ştergerea lacrimilor celor din nevoi;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 5

Icoana ta prea curată, răspândește minunată mireasmă spre amintirea minunii tale, Preacurată, iar noi aducem ție cu dragoste mireasma cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 5
Cu acoperământul milostivirii tale păzești mănăstirea ta de toate urzelile celui rău, iar casa sufletelor noastre o îngrădești cu sabia rugăciunii tale, ca să nu fim prădați de tâlharii patimilor, ci să cântăm cu inimă curată:
Bucură-te, acoperământul milostivirii credincioșilor;
Bucură-te, povățuitoare pe cărările desăvârșirii;
Bucură-te, lumina înțelepciunii monahilor;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor din primejdii;
Bucură-te, râu pururea curgător de minuni;
Bucură-te, pecetea mântuirii celor smeriți;
Bucură-te, pământ roditor de daruri cerești;
Bucură-te, stăpânitoare a înălțimilor duhovnicești;
Bucură-te, munte umbrit de lumina Treimii;
Bucură-te, casă cerească a milostivirii;
Bucură-te, ospăț duhovnicesc al călătorilor;
Bucură-te, al mănăstirii Vatoped zid de apărare;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 6
Pe Cel Bogat în milostivire ai purtat în brațele tale și sărăcia sufletelor noastre o a cercetat spre bucuria celor care cu mulțumire cântă Stăpânului: ***Aliluia!***

Icos 6
Cu îmbelșugare reverși mirul darurilor tale obștei tale care te cinstește cu dragoste și pururea veghezi mântuirea monahilor, împreună cu care te roagă Ziditorului a toate ca să ne dea nouă iertare păcatelor, ca să-ți cântăm:
Bucură-te, călăuzitoarea obștilor de monahi;
Bucură-te, carte nescrisă de mână omenească;
Bucură-te, slava iubitorilor de feciorie;
Bucură-te, icoană a darurilor duhovnicești;
Bucură-te, îmblânzirea celor biruiți de răutate;
Bucură-te, strălucire a iubitorilor de înțelepciune;
Bucură-te, pom înțelegător plin de roadele rugăciunii;
Bucură-te, povățuitoare către muntele desăvârșirii;
Bucură-te, a muntelui sfânt podoabă de mare preț;
Bucură-te, foc ce mistuie toată urzeala patimilor;
Bucură-te, stingerea cumplitelor dureri ale necazurilor;
Bucură-te, pod către cereasca Împărăție a Luminii;

Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 7

Pe scara minții suie gândurile rugăciunii către tine, scară a desăvârșirii înfricoșătoare și vederii îngerești, dar pe care toți într-un glas o împodobim cu florile cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 7

Porțile mântuirii deschide-ne nouă prea nevinovată, Ceea ce ne-ai deschis porțile împăcării cu Dumnezeu, iar noi, cu dragoste, nădăjduind la mila ta, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, poartă a mântuirii credincioșilor;
Bucură-te, legământ al păcii dumnezeiești;
Bucură-te, risipitoarea întunericului neștiinței;
Bucură-te, rugătoare caldă pentru cei smeriți;
Bucură-te, mână nevăzută ce ne apără de cădere;
Bucură-te, ușă de aur a milostivirii negrăite;
Bucură-te, fereastră către Împărăția luminii;
Bucură-te, hotar de netrecut al sfințeniei;
Bucură-te, liniștea celor tulburați de ispite;
Bucură-te, cununa iubitorilor de rugăciune;
Bucură-te, vasul plin de darurile Cuvântului;
Bucură-te, mireasma cântărilor duhovnicești;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 8

Întinde mâna ta cea puternică și ne scoate din valurile multor necazuri care caută să ne cufunde în adâncul deznădăjduirii, ca să cântăm ție: ***Aliluia!***

Icos 8

Acoperă-mă cu darul tău de toate tulburările vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, ca să alerg cu tot sufletul în căutarea Adevărului și să dobândesc inimă înfrântă și smerită, cu suspinuri de taină călătorind pe calea mântuirii și mărindu-te pe tine așa:
Bucură-te, surpătoarea ispitelor diavolești;
Bucură-te, cărare sfințită a rugăciunii;
Bucură-te, lumina dreptății credincioșilor;
Bucură-te, îmblânzirea celor răniți de răutate;
Bucură-te, ajuătoarea celor asupriți de nevoi;

Bucură-te, cununa biruitorilor asupra patimilor;
Bucură-te, binecuvântarea pocăinței celor greșiți;
Bucură-te, ridicarea celor din mlaștina deznădejdii;
Bucură-te, pământ roditor de daruri cerești;
Bucură-te, soare al slavei strălucind cu minuni mari;
Bucură-te, chemarea celor din întunericul întristării;
Bucură-te, risipitoarea sfaturilor celor viclene;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 9
Nu se pricepe nici o minte îngerească și pământească a mări minunea naşteri tale, iar noi ne plecăm cu gând smerit înaintea tainei, strigând ție cu dragoste: ***Aliluia!***

Icos 9
Pe Cel mai presus de minte ai născut și din păcat ne-ai ridicat pe noi, cei care eram osândiți pentru nevrednicie, iar acum îți cântăm cu glas smerit:
Bucură-te, Maica Celui ce stăpânește peste toate;
Bucură-te, oglinda vieții celei curate;
Bucură-te, chemarea celor de pe căile păcatului;
Bucură-te, trâmbiță ce ne trezești la pocăință;
Bucură-te, scăparea celor din primejdii;
Bucură-te, născătoarea Celui care ne-a izbăvit din moarte;
Bucură-te, revărsarea milostivirii dumnezeiești;
Bucură-te, ploaie cerească a înțelepciunii;
Bucură-te, carte ce ascunde cuvintele Vieții;
Bucură-te, munte neapropiat de mintea omenească;
Bucură-te, înălțime mai presus de suișul gândurilor;
Bucură-te, liman prea dorit al iubitorilor de feciorie;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 10
Cer înțelegător te cunoaștem pe tine, Stăpână, ceea ce ai purtat pe Soarele Cel veșnic, care ne-a adus pe noi la lumina mântuirii, ca să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icos 10
Pântecele tău a slujit drept cămară Celui care dă viață pruncilor în pântece, iar noi, cei sloboziți prin a ta mijlocire din chitul păcatului, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, slobozitoarea noastră din necazuri;

Bucură-te, risipitoarea întunericului necredinței;
Bucură-te, întărirea noastră întru pocăință;
Bucură-te, măslin roditor în casa Domnului;
Bucură-te, Rai al darurilor cerești;
Bucură-te, adânc de judecăți cerești;
Bucură-te, mare nesecată a milostivirii;
Bucură-te, îndreptarea celor căzuți în păcat;
Bucură-te, ajutătoarea celor năpăstuiți;
Bucură-te, întărirea noastră în răbdare;
Bucură-te, cort al mântuirii noastre;
Bucură-te, întărirea celor slăbănogiți de neputințe;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 11

Mintea se cutremură înaintea tainei nașterii tale, iar gândurile noastre se ofilesc, neștiind cum să laude minunea purtării tale de grijă pentru neamul omenesc, ci doar îți cântăm: ***Aliluia!***

Icos 11

Întru tine ne-am pus toată nădejdea mântuirii, prea binecuvântată, căci nu avem altă grabnică sprijinitoare în încercările noastre, ci numai pe tine, Ceea ce ștergi lacrimile celor din nevoi și îmblânzești pornirile patimilor, ca să-ți cântăm:
Bucură-te, apărătoarea noastră la judecata Mântuitorului;
Bucură-te, rușinarea celor ce stăruie în păcat;
Bucură-te, întărirea celor bântuiți de ispite;
Bucură-te, comoară duhovnicească a monahilor;
Bucură-te, izvor de milă pentru credincioși;
Bucură-te, floare de aur a înțelepciunii;
Bucură-te, glas ce cheamă la pocăință;
Bucură-te, îmblânzirea relelor cugetări;
Bucură-te, mireasmă a cereștilor gânduri;
Bucură-te, hotar neapropiat al smereniei;
Bucură-te, dragoste nebiruită în apărarea credincioșilor;
Bucură-te, scăparea celor biruiți de neputință;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 11

Înalță mâinile tale la rugăciune și oprește valurile ispitelor îndreptate asupra noastră, că din inimi smerite îți aducem ploaia cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 12

Mănăstirea Vatoped se încununează cu icoana ta de minuni izvorâtoare ca şi cu o podoabă de mare preţ, căci jertfele de rugăciuni aduse înaintea ei nu rămân neascultate de tine, Preacurată pe care te lăudăm cu cântări de mulţumire aşa:
Bucură-te, lumină ce înconjoară mănăstirea Vatoped;
Bucură-te, icoană a virtuţilor călugăreşti;
Bucură-te, scăparea celor ispitiţi de întristare;
Bucură-te, lumina minţii credincioşilor;
Bucură-te, scut de apărare al celor prigoniţi;
Bucură-te, hotar al iubirii cereşti;
Bucură-te, piatră a răbdării credincioşilor;
Bucură-te, sfărâmarea gândurilor celor rele;
Bucură-te, biserică sfinţită a păcii dumnezeieşti;
Bucură-te, acoperământ al milostivirii credincioşilor;
Bucură-te, lumină a înţelepciunii celor de sus;
Bucură-te, înălţime neapropiată a slavei;
Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!

Condac 13

O, Maică prea lăudată, ceea ce cu untdelemnul milei tale ne întâmpini pe căile anevoioase ale mântuirii, revarsă peste noi picăturile darului tău, ca să dobândim iertarea păcatelor şi mântuire, cântând Ziditorului a toate: ***Aliluia!***

Sursa:
https://babylenuta.blogspot.com/2014/12/icoana-maicii-domnului-izvoratoarea-de.html

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/01/02/acatist-la-icoana-maicii-domnului-eleovrytissa-sau-dohiarissa-de-la-manastirea-vatoped-izvoratoare-de-untdelemn-praznuita-in-vinerea-din-saptamana-luminata-si-de-1-decembrie/

https://chirho88888888.wordpress.com/2021/04/07/acatist-la-icoana-maicii-domnului-elaiovrytissa-izvoratoarea-de-ulei-sau-dohiarissa-cea-din-chelarie-de-la-manastirea-vatoped/

Paraclisul icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului Eleovritissa

Paraclisul icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului Eleovritissa:

https://www.academia.edu/78643634/Paraclisul_icoanei_f%C4%83c%C4%83toare_de_minuni_a_Maicii_Domnului_Eleovritissa

https://archive.org/details/paraclis_20220507_0413

***

Paraclisul icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului - Eleovritissa de la Schitul „Sfântul Gheorghe”, Cloşca - Protos. Leontie Fusa:

https://www.youtube.com/watch?v=CRgRt0XoRis

https://www.youtube.com/watch?v=j8hRVpC1i9k

https://schitulclosca.ro/paraclisul-icoanei-facatoare-de-minuni-a-maicii-domnului-eleovritissa_1/

&&&

Cântarea 1

De multe necazuri împresurat către tine Maică, cu credinţă alerg şi strig, Eleovritissa Fecioară cu untdelemn al meu sufletul unge-mi-l.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Izvoarele milei dumnezeieşti revarsă-le pururi din al tău chip dumnezeiesc, spre toţi care Sfânta ta icoană, Eleovritissa, Maică o sărutăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Nevoi de tot felul împresurând al meu trup şi suflet mi-am făcut, o, viaţa mea, dar, tu Maică pururea Fecioară harul tău răsădeşte-mi în inimă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Icoana ta, Maică o sărutăm şi cerem iertare de păcate şi de greşeli, o, Eleovritissa, Curată la Fiul tău mijloceşte pentru noi toţi.

Cântarea 3

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Născătoare de Dumnezeu pe tine toţi te vestim, bucură-te, Maică Fecioară scaun de heruvimi, că ai purtat PreaSfântă pe Făcătorul făpturii pe care să-L rogi acum ca toţi să ne mântuim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Izbăveşte-ne, Maică de cuget rău şi nevoi, ale vrăjmaşului curse, de patimi şi căderi, de foc şi pagube, de neputinţe şi pierderi, de moarte năpraznică Eleovritissa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Mântuieşte, Stăpână de foamete şi potop, Sfântă mănăstirea aceasta şi tot poporul tău, căci Pâinea vieţii născu-şi care pe toţi izbăveşte de a păcatului potop, Eleovritissa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apărând, Preacurată poporul tău ortodox apari totdeauna Fecioară Eleovritissa, pe cele nesmintite le zici şi deschise, de războiul dintre noi, pizme şi clevetiri.

Cântarea 4

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Eden tainic şi prea frumos ce pe pomul vieţii, Hristos ai odrăslit, Fecioară, Maica Stăpânului pe toţi izbăveşte-ne de cel viclean.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Lăudăm, harul tău cel sfânt, o, Eleovritissa Maica Domnului care umplut-ai cu untdelemn vasele în chip slăvit, Emanuel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

E o minune a harului buna ta mireasmă, Eleovritissa cu care Sfântul Ghenadie pentru ascultarea lui s-a îndulcit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ochiul duhului meu slăbit îl sfinţeşte Maică Eleovritissa cu chipul tău cel dumnezeiesc din negânduri şi de toată patima.

Cântarea 5

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Vrând să miluieşti pe cel pe care nu avea miros, ai izvorât bună mireasmă bogat, pentru aceasta toţi pe tine, te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Râuri din minuni izvorăşti, tu din icoana ta celor ce cu credinţă vin şi îţi cer a ta solire o, Eleovritissa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Izbăvind pe toţi care vin şi îţi cer ajutor, de deznădejde şi năpraznice, mulţi te fericim cu toţi, o, Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Te rugăm cu toţi, să ne izbăveşti de fulgere, de foc, cutremur şi cumplitul război ce ne-a venit, o, Stăpâna tuturor.

Cântarea 6

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Icoana ta, o sărut cu dragoste şi te rog de Dumnezeu Născătoare să-i ocroteşti pe orfani, pe cei singuri, pe cei bătrâni, pe copii şi pe văduve, pe credincioşi, pe cuvioşi, pe episcopi şi clerul Bisericii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Săracilor, ajutor şi adăpost să te arăţi Împărătească a toate; bogaţilor, călăuză şi sprijin spre împlinirea poruncilor Domnului, pe dascăli şi învăţăcei, luminându-i cu harul tău pururea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Să dăruieşti sănătate tuturor celor care îţi sărută icoana, celor bolnavi de tot felul de cancer, leucemie, rinichi, curgeri şi de frig; de creier, de ochi şi de urechi, ca o Maică a Doctorului Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Elevilor ce te roagă în ajutor şi se roagă ţie, bună Fecioară, înţelepciune şi bună ştiinţă le dăruieşte, o, Maica lui Dumnezeu. A ţării şi a bisericii mângâiere şi sprijin să-i arăţi.

Cântarea 7

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Icoana ta, Fecioară ca un nou Siloam se arată tuturor, celor ce cu credinţă şi dragoste îţi cântă şi te cheamă în ajutor; o, curat izvor şi doctor fără plată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Acoperă, PreaSfântă cu cinstit omforul şi cu rugăciunea ta pe toţi drept slăvitorii si obştea ta, aceasta împlinindu-le cererea; alt ajutor neavând decât pe tine, Maică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

La vremi de pocăinţă dăruieşte, Fecioară ca pe al meu mort să-l plâng şi fă-l să învieze din moartea cea cumplită a pierzării celei veşnice, căci ai născut pe Hristos, Viaţa şi Învierea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pornindu-ţi rugăciunea cu a Sfântului Gheorghe, slăvitul mucenic şi a Sfintei Parascheva, locaşul de la Cloşca îl fereşte de orice rău ca să cântăm neîncetat Treimii celei Sfinte.

Cântarea 8

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Icoanei tale ne închinăm, prea curată şi îţi cerem prea puternica solire pentru adormiţii robii tăi, Preacurată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Laudă mare obştea aceasta te are, Eleovritissa Maică prea lăudată căci asculţi de a pururi a noastră rugăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe tine, te ştim, toţi de Dumnezeu Născătoare, înflorit-ai Pomul vieţii neîntinată, pe acesta roagă-l să ni se dăruiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Odinioară, pentru călcarea poruncii am fost scoşi din Rai, Marie, Doamna noastră iar prin ascultarea-ţi iarăşi ni se dă, Maică.

Cântarea 9

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Nu trece cu vederea pe cei ce se roagă şi îţi sărută cu dragoste Sfântul chip ci împlineşte degrabă cererea tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi!***

Tu eşti ocrotitoarea, celor ce pe mare şi pe pământ şi în aer călătoresc, Ierusalimul din ceruri tuturor mijlocind.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Și, Sfântă dăruieşte celor ce se luptă cu întreitele valuri de pe pământ, din partea lumii şi a trupului şi a vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Eden prea luminos eşti, Maică şi Fecioară, căci întru tine Hristos S-a sălăşluit, pe Acesta roagă-l de-a pururi ca toţi să ne mântuim.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu Marie, Fecioară, harul cel înţelegător, mirul cel de mult preţ, izvorule al milei, doctorul celor bolnavi, slava Bisericii.

Bucură-te, stâlpul cel luminos, uşa cea cerească, podul cel către Dumnezeu, scară cea gândită, cădelniţă de aur, sfeşnicul Luminii, Eleovritissa.

Bucură-te, zidul nebiruit al Ortodoxiei şi cetatea lui Dumnezeu, pavăza cea tare, apărătoarea noastră, chivot poleit în duh, Eleovritissa.

Bucură-te, Maică, mirarea cea mare a Puterilor îngereşti, orbilor lumină, săracilor comoara, podoaba cea frumoasă a credincioşilor.

Teodor Danalache - Icoana Maicii Domnului “Izvorâtoarea de untdelemn” - Elaiovrytissa

Icoana Maicii Domnului "Elaiovrytissa", adică "Izvorâtoarea de ulei", sau "Docheiarissa", adică "cea din cramă", este una dintre icoanele făcătoare de minuni ale Născătoarei de Dumnezeu păstrate în Mănăstirea Vatoped, din Sfântul Munte Athos.

Sfântul Munte Athos este un loc ocrotit de Maica Domnului. Mulţi l-au numit „Grădina Maicii Domnului". În acest loc sfânt, viaţa zilnică se întrepătrunde în mod obişnuit cu minunile. Fiecare călugăr athonit a văzut sau a trăit minuni ale Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru minunile săvârşite, icoanele Maicii Domnului, păstrate în bisericile mănăstirilor, sunt ferecate în aur şi împodobite cu pietre şi bijuterii scumpe.

Şapte icoane făcătoare de minuni

Mănăstirea Vatoped, a doua în ierarhia mănăstirilor din Sfântul Munte Athos, după Mănăstirea Marea Lavră, a fost construită, aşa cum ne spune tradiţia, de însuşi Sfântul împărat Constantin cel mare (324-337). Fiind distrusă de împăratul Iulian apostatul, ea a fost rectitorită de împăratul Teodosie I cel mare (379-395), în semn

de mulţumire către Maica Domnului, pentru salvarea minunată a fiului său, Arcadie.

Potrivit unei vechi legende, corabia pe care se afla tânărul Arcadie a naufragiat, iar Maica Domnului l-a salvat în chip minunat, ducându-l în locul pe care a fost zidită mai apoi mănăstirea. Oamenii împăratului l-au găsit dormind sub o tufă de mărăcini. Această legendă a dat şi numele mănăstirii, prin unirea cuvintelor greceşti "vato" (tufă) şi "paedion" (copil), care înseamnă "copilul din tufiş".

Istoria mănăstirii se împleteşte cu istoria icoanelor minunate, prin care Maica Domnului a dat semne ale dragostei sale, ferind mănăstirea de atacurile piraţilor, înmulţind untdelemnul în cămările acesteia şi vindecând de boli sau pedepsind îndrăzneala unor vieţuitori din mănăstire, a împărătesei Placidia sau a turcilor.

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului care se păstrează la Mănăstirea Vatoped, şapte la număr, sunt:

- ⇒ *"Vimatarissa", adică "Altariţa";*
- ⇒ *"Paramythia", adică "Mângâietoarea";*
- ⇒ *"Pantanassa", adică "Vindecătoarea de cancer";*
- ⇒ *"Elaiovrytissa", adică "Izvorâtoarea de untdelemn";*
- ⇒ *"Antiphonitria", adică "Împotriva glăsuitoarea";*
- ⇒ *"Esphagmeni", adică "Cea înjunghiată";*

⇒ *"Pyrovolitheisa", adică "Cea împuşcată", aceasta din urmă aflându-se deasupra porţii de intrare în mănăstire.*

Icoana Maicii Domnului "Izvorâtoarea de untdelemn" - Elaiovrytissa

Această icoană veche a Maicii Domnului, pictată în secolul al XIV-lea, se află astăzi în crama Mănăstirii Vatoped. Este o icoană de mici dimensiuni: 28 cm înălţime şi 22 cm lăţime.

Un dreptcredincios mirean, având evlavie mare la această icoană, a ferecat-o cu o îmbrăcăminte din argint, astfel că icoana pare mai mare decât este de fapt.

Deasupra ei, spre aducere aminte de o însemnată minune, stă scris: "Înmulţirea uleiului". Icoana este cinstită, în mod special în Vinerea din Săptămâna luminată.

O minune săvârşită de Maica Domnului a dat numele acestei icoane din cămară. ***Cuviosul Ghenadie din Vatoped se afla pe atunci în slujba de chelar, el fiind responsabil cu gestionarea alimentelor. Zilele fiind grele în acea perioadă, uleiul din mănăstire s-a împuţinat foarte mult. Cuviosul a mers la părintele stareţ şi l-a înştiinţat despre situaţia uleiului. Totodată, el l-a sfătuit pe stareţ să nu mai folosească ulei la bucătărie şi masă, pentru a ajunge la aprinderea candelelor din Sfântul Altar.***

Stareţul nu a primit sfatul cuviosului Ghenadie, iar uleiul a fost folosit în continuare ca şi până atunci.

Cuviosul Ghenadie a făcut ascultare de stareţ, cunoscând puterea ascultării şi a smereniei.

Între timp, stareţul s-a rugat mult Maicii Domnului, să nu-i lipsească pe călugării din obştea sa de puţinele alimente necesare traiului în mănăstire.

Într-o zi, când chelarul Ghenadie a pornit spre magazie, pentru a lua ultima măsură de ulei din butoi, el a rămas uimit când a văzut butoaiele pline cu ulei, iar uleiul umplând pivniţa, până aproape de uşă.

Deasupra butoaielor se afla încă de pe atunci o icoană veche a Maicii Domnului. Această icoană, numită mai apoi "Elaiovrytissa", adică "Izvorâtoarea de ulei", răspândeşte şi astăzi o frumoasă mireasmă de mir.

Pentru că icoana a rămas în pivniţa mănăstirii, ea a fost numită şi "Docheiarissa", adică "cea din cramă".

Minunea Maicii Domnului Eleovritissa

Maica Domnului Eleovritissa (Izvorâtoarea de ulei). Această icoană se află în magazia de ulei a Mănăstirii Vatopedu și a fost pictată în secolul al XIV-lea.

Din locul unde se găsește icoana este adusă în biserica principală, în vinerea din Săptămâna luminată, când i se face prăznuirea.

Despre această icoană, se spune că a făcut multe minuni, atunci când mănăstirea era lipsită de cele necesare.

Într-o vreme, când nu mai era ulei în mănăstire, Sfântul Ghenadie, care era însărcinat cu aprovizionarea mănăstirii, a început să facă economie la ulei, folosind doar pentru nevoile bisericii.

Bucătarul s-a dus la stareț și s-a plâns că nu i se dă ulei pentru mâncare. Atunci starețul a poruncit Sfântului Ghenadie să dea ulei pentru nevoile mănăstirii, fără să

se îngrijească de lipsa acestuia, căci Maica Domnului nu-i va lăsa și va face milă cu ei. Fericitul Ghenadie a făcut precum i s-a spus.

În una din zile, pe când a intrat în cămară, a văzut că vasele erau atât de pline, încât uleiul curgea pe jos, ajungând până la ușă. Atunci fericitul Ghenadie a mulțumit Maicii Domnului cu lacrimi pentru această minune și a alergat la stareț, spunându-i de purtarea de grijă a PreaSfintei Stăpâne.

Atunci starețul i-a zis: „Vezi cât de mult poate ascultarea și credința în Maica Domnului?”

De atunci, această icoană are o mireasmă deosebită.

Sursa: *Doresc să-i mulţumesc părintelui Vlad Pimen pentru îngăduinţa de a posta pe blog fragmente din cartea sfinţiei sale: ”Sfântul Munte Athos, Grădina Maicii Domnului - Editura Buna Vestire”.*

Cuvioşii Ghenadie, dochiarul şi Ghenadie, egumenul (sec. XIV)

Cuviosul Ghenadie, dochiarul (sec. XIV)

Cuviosul Ghenadie, dochiárul a fost monah în Mănăstirea Vatopedi şi avea ascultarea de iconom al uleiului sau dochiár, adică avea în grijă păstrarea şi împărţirea uleiului. „S-a arătat model de monah cuvios şi prin sârguinţa sa dar şi prin întreaga sa viaţă virtuoasă a ajuns la măsura sfinţeniei, făcând şi minuni”.

Se povesteşte că odată mănăstirea trecea o perioadă de mare lipsă a uleiului. Cuviosul Ghenadie, fiind dochiar al Mănăstirii, s-a gândit că uleiul ar trebui drămuit ca să nu rămână candelele fără ulei şi să nu le mai poată aprinde.

Bucătarul, însă, s-a plâns egumenului iar acesta a dat poruncă să dea ulei fraţilor ca şi mai înainte, nădăjduind în pronia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Într-o zi, mergând cuviosul Ghenadie la ascultarea sa, la cămara unde se păstra uleiul, văzu uleiul curgând din chiupuri şi ajungând până la intrare.

Icoana Maicii Domnului, cea numită Elaiovrýtissa (Izvorâtoarea de untdelemn) care se afla în acel loc, de atunci răspândeşte bună mireasmă.

„Această sfântă icoană în acelaşi loc se găseşte, în cămara unde se păstrează uleiul, răspândind minunată, nespusă de plăcută mireasmă şi fiind numită Dochiarítissa”.

Icoana datează din secolul 14 şi este adusă în katholikónul Mănăstirii în Vinerea din Săptămâna luminată, atunci când este sărbătorită.

Pomenirea Sfântului Ghenadie vatopedinul se face pe 17 noiembrie şi în Vinerea din Săptămâna luminată.

Slujba în cinste sfântului a fost compusă de imnograful Harálampos Mpoúsias.

Tot în această zi se prăznuieşte şi

Cuviosul Ghenadie, egumenul (sec. XIV)

Cuviosul Ghenadie, egumenul a fost egumen al Sfintei Mănăstiri Vatopedi. Pentru sfinţenia vieţii lui, s-a învrednicit să audă glas venind de la icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

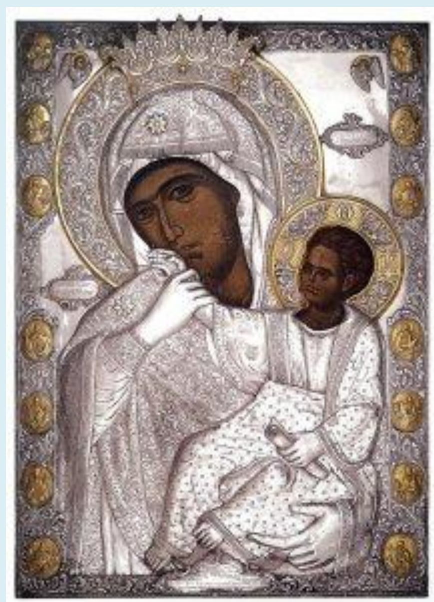
În timpul unui atac al piraţilor asupra mănăstirii, evlaviosul egumen a auzit o voce venind din icoana Maicii Domnului, cea numită Paramythía, care i-a spus: „Nu deschideţi astăzi porţile mănăstirii, ci urcaţi pe ziduri ca să-i alungaţi pe piraţi”. Uimit, cuviosul văzu sfânta icoană din care se auzea vocea transformându-se: chipul Maicii Domnului se făcu viu, la fel şi chipul pruncului Hristos, pe care Preasfânta Născătoare de Dumnezeu îl ţinea în braţe. Hristos întinse mâna Sa dreaptă să acopere buzele Maicii Sale şi întorcându-şi faţa către ea, îi spuse: „Nu, Maica Mea, nu le spune aceasta [monahilor], ci să fie pedepsiţi ei după cuviinţă”. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, îndepărtând cu dragoste mâna Fiului său, îi repetă egumenului cuvintele pe care i le spusese şi mai înainte, anume să nu deschidă, adică, astăzi porţile mănăstirii din pricina piraţilor.

Înfricoşat de minunea dumnezeiască, smeritul călugăr a întrunit întreaga obşte şi a povestit tuturor cele întâmplate.

Auzind povestea, monahii au observat, uimiţi, schimbarea privirii şi atitudinii Maicii Domnului şi lui Hristos în icoană. Luând curaj, au urcat pe ziduri, au alungat piraţii şi s-au salvat.

De atunci icoana s-a numit Paramythía, iar poziţia chipurilor, aşa cum le văzuse sfântul egumen, a rămas aceeaşi.

Chipul Maicii Domnului „exprimă iubire, privirea ei inspiră îngăduinţă, bunătate şi milă. Pe buzele sale se odihneşte un surâs cuvios, de bunăvoinţă şi mângâiere”.

Această icoană a Maicii Domnului este o pictură murală din secolul al 14-lea. Înainte, ea se afla în exonartex, în faţa paraclisului Sfântului Nicolae, iar ulterior a fost mutată în faţa altarului, în partea dreaptă, adică în proskynitar, în paraclisul Maicii Domnului Paramythía, care se găseşte deasupra nartexului, în partea stângă.

Monahii se îngrijesc ca icoana să aibă o candelă nestinsă, slujind Sfânta Liturghie aici în fiecare vineri, şi cântând în fiecare zi paraclisul.

Mai demult exista obiceiul ca în acest paraclis să se facă tunderile în monahism.

Pomenirea cuviosului Ghenadie se face pe 20 ianuarie şi pe 17 noiembrie. O slujbă completă a Sfântului Ghenadie egumenul a scris monahul Ghenadie Mikraghiannanítul.

Moise Aghioritul - Sfinţi vatopedini

Foto:
(1) Sfântul Ghenadie dochiarul,
(2) Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Elaiovrýtissa. Sfârşitul sec. 13 - începutul sec. 14,
(3) Sfântul Ghenadie egumenul. Pictură murală din porticul vechii intrări a Mănăstirii Vatopedi, sec. 19,
(4) Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Paramythía.

Diac. George Aniculoaie - Minunile Maicii Domnului în Muntele Athos

Despre Muntele Athos se ştie că este un loc ocrotit şi vizitat de Maica Domnului. Dacă ochii călugărilor de aici sunt feriţi de chipul femeiesc, sunt însă binecuvântaţi cu vederea celei mai însemnate dintre femei, Fecioara Maria, Mama Domnului nostru Iisus Hristos.

Acest munte, care la început era loc de închinare pentru păgâni, acum este Grădina Maicii Domnului, pe care Maica Vieţii a afierosit-o nevoitorilor, spre rugăciune. A pus şi un blestem, ca nici un picior de femeie să nu-i calce teritoriul, tocmai pentru ca rugăciunea lor să fie mai curată. Şi aşa şi este. Legătura între călugări şi Maica Domnului este atât de strânsă precum între mamă şi fiu. Aici nimic nu este cu neputinţă, minunile se întâmplă în fiecare zi. La orice chemare a lor, Maica Dumnezeului nostru vine la fiii ei pământeni şi de fiecare dată îi ajută ca şi o mamă.

Nu este călugăr în Muntele Athos care să nu-ţi vorbească despre o minune a Maicii Domnului întâmplată fie cu el, fie cu altcineva. Sunt aşa de multe încât s-a pierdut şirul lor. Doar cele ieşite din comun, sau cele despre care n-a vrut Maica să se uite, se păstrază din generaţie în generaţie, din neam în neam. La auzul lor, au venit şi oamenii din lume să se închine Maicii Domnului. Aşa se explică de ce multe dintre

icoanele Fecioarei Maria sunt împodobite, uneori chiar în exces, cu bijuterii aduse drept mulţumire pentru ajutorul primit.

„Cum îndrăzneşti tu, o femeie, să calci în acest loc?“

Vatoped, una dintre cele 20 de mănăstiri aşezate pe Sfântul Munte, are nu mai puţin de şapte icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului. Până şi hramul îi este închinat tot ei, „Buna Vestire“.

Probabil, cea mai veche dintre ele este „Antifonitria“ sau „Împotrivă Glăsui-toarea“, pictată pe peretele pronaosului bisericii principale.

Se spune că de icoana aceasta se leagă numele fiicei împăratului Teodosie cel mare (379-395), Plachidia, unul dintre ctitorii Mănăstirii Vatoped. În anul 382, aceasta a venit aici să se închine. Vrând să intre în biserică, a auzit o voce ca de tunet, zicându-i: „Rămâi pe loc şi să nu mai cutezi a veni aici de acum înainte. Cum îndrăzneşti tu, o femeie, să calci în acest loc?“. Credincioasă fiind, fiica de împărat s-a smerit, părăsind în grabă Muntele Sfânt. Mai mult chiar, a construit cu cheltuiala ei un paraclis, lipit de peretele unde se află icoana, închinat Sfântului mare mucenic Dimitrie.

Şi „Vimatarisa“ sau „Ctitoriţa“ este o icoană veche, făcătoare de minuni. Minunea întâmplată cu ea s-a petrecut în urmă cu aproape 1.000 de ani, în timpul unui atac al arabilor.

Paraclisierul, ierodiaconul Sava, de frică să nu piară în foc, a luat icoana Maicii Domnului şi Crucea Sfântului Constantin cel mare şi le-a ascuns în fântâna din altar, punând în faţa lor o lumânare mare, aprinsă, pe care le-a acoperit cu scânduri şi lespezi de piatră. Dar Sava nu a scăpat de arabi, căzând în robie la ei. Întorcâdu-se după 70 de ani, a mai găsit doar câţiva călugări care se nevoiau între ruinele mănăstirii. Întrebând de icoana din fântână, nimeni dintre ei nu mai ştia nimic. Cu frică au dat lespedea la o parte şi nu mică le-a fost uimirea când au aflat icoana şi crucea plutind pe apă cu lumânarea lângă ele, de parcă atunci ar fi fost puse.

Acum se află tot în altar, dar la loc de mare cinste. Se mai numeşte şi „Ctitoriţa“ pentru că a fost descoperită în timpul celor trei ctitori ai mănăstirii, Atanasie, Nicolae şi Antonie.

Maica Domnului se răzbună pe cei care i se împotrivesc

Minunea făcută de Maica Domnului cu Icoana „Paramitia“ sau „Mângâietoarea“ este mult mai evidentă, având efect şi asupra erminiei icoanei.

La prima vedere, dă impresia că Fecioara Maria, care Îl are pe Pruncul Hristos în braţe, îi sărută mâna Fiului său. Dar, conform istoricului mănăstirii, icoana pictată în secolul al XIV-lea pe peretele din pronaos era sărutată în fiecare dimineaţă, la plecare, de către călugări, moment în care stareţul înmâna cheile portarului pentru a deschide poarta. Tocmai într-una dintre aceste dimineţi s-a auzit o voce blândă şi rugătoare venind dinspre icoană: „Nu deschideţi astăzi porţile mănăstirii, ci urcaţi-vă pe ziduri şi alungaţi piraţii!“. În acel moment, stareţul a văzut cum mâna Pruncului acoperă gura Maicii Sale, zicând: „Maica Mea, nu mai purta grijă de această adunătură de păcătoşi; lasă-i să fie trecuţi prin sabia piraţilor, că mult M-au supărat cu păcatele lor“. Dar Fecioara Maria, ca o mamă iubitoare, i-a luat mâna Fiului, îndemnându-i din nou pe fii săi să nu deschidă porţile. De atunci, în faţa ei arde mereu o candelă, iar în fiecare vineri se face Sfânta Liturghie în paraclisul unde a fost mutată.

Au fost şi călugări care au cedat ispitei şi s-au împotrivit Maicii Domnului. Aşa a fost cazul unui diacon, care, nervos că nu a primit de mâncare, fiindcă a fost prins cu treburile de paraclisierie din biserică, s-a întors în biserică, unde, luând cuţitul cu care curăţa ceara, s-a apropiat de icoana Preasfintei şi Preablândei Fecioare, a lovit chipul Maicii, spunând: „Îţi slujesc de atâta timp, iar tu nu te îngrijeşti nici de hrana mea?“. Imediat a curs sânge, iar diaconul a fost cuprins de diavol. Doar la rugăciunile călugărilor, Maica Domnului l-a scăpat de diavol, însă greşeala nu i-a iertat-o. Abia după trei ani de pocăinţă în faţa icoanei sale, Maica s-a arătat stareţului spunându-i că l-a iertat, numai că mâna i se va usca, iar după moarte nu va mai putrezi niciodată. Această mână se păstrează până astăzi neagră şi neputrezită.

Mai târziu, un preot, necrezând cele întâmplate, a venit să vadă această icoană a Maicii Domnului - „Înjunghiata“ (secolul al XIV-lea). Îndrăznind să pună mâna în locul rănii, imediat a curs sânge, căzând mort chiar în clipa aceea.

La „Pantanasa“ bolnavii se vindecă şi astăzi

Chiar şi de magazia Mănăstirii Vatoped se leagă o minune a Maicii Domnului. Icoana „Eleovritissa“ sau „Izvorâtoarea de ulei“, pictată în secolul al XIV-lea, cinstită în mod special în vinerea din Săptămâna luminată, se află în magazia acestei mănăstiri.

În timpul Sfântului Ghenadie, care se ocupa de aprovizionarea mănăstirii, uleiul nu mai era din prisos, fiind obligat să îl folosească doar pentru nevoile bisericii. Bucătarul, nemaiavând cu ce să facă mâncarea, s-a plâns stareţului, care i-a poruncit Sfântului Ghenadie să nu se mai îngrijească de lipsa uleiului, căci Maica Domnului nu-i va lăsa şi va face milă cu ei. Şi aşa s-a şi întâmplat, încât, într-o zi, când a intrat în cămară, a văzut că vasele erau atât de pline încât uleiul curgea pe jos, ajungând până la uşă. Tot de atunci icoana are o mireasmă deosebită.

Icoana Maicii Domnului „Pirovolitisa" („Împuşcata") este pictată pe peretele de deasupra porţii din exteriorul mănăstirii.

În anul 1822 câţiva turci au ajuns la poarta mănăstirii. Unul dintre ei a scos pistolul şi, plin de încredere, a tras în mâna dreaptă a Preasfintei Fecioare. Imediat a venit şi pedeaspa, căci diavolii, luându-l, l-au îndemnat să se spânzure de un măslin din faţa mănăstirii.

Cea de-a şaptea icoană este „Pantanasa" sau „Atotîmpărăteasa", din secolul al XVII-lea. După spusele bătrânilor din mănăstire, este făcătoare de minuni. A salvat un tânăr care avea o viaţă necurată, ocupându-se chiar şi cu vrăjitoria.

Această icoană mai are şi harul de a vindeca cancerul. Foarte mulţi bolnavi s-au vindecat după ce au citit cu credinţă Paraclisul Maicii Domnului înaintea icoanei.

Sursa: Monah Pimen Vlad, Sfântul Munte Athos - Grădina Maicii Domnului

Schitul “Sfântul Gheorghe” Cloşca – istoric

În pământul apostolic al Dobrogei celei sfinte, care a fost sfinţită de paşii şi străduinţele misionare ale Sfinţilor apostoli Andrei - cel întâi chemat şi Filip, aproape de cetăţile Capidava şi Carsium, odată faimoase centre episcopale sub jurisdicţia apostolicei Arhiepiscopii a Tomisului, nu departe de cristelniţa strămoşilor noştri daco-romani, cum ne bucurăm duhovniceşte să numim Dunărea, se află binecuvântata “pustie” a Cloşcăi, un sat de creştini cu doar 33 de case închinătoare lui Hristos, tot atâtea câţi au fost anii vieţuirii în trup a Dumnezeului-Om Iisus Hristos.

“Pustia” de la Cloşca se bucură de un nume cu totul special, nu atât de erou naţional, cât mai ales de unul teoforic, biblic. Cloşca Îl simbolizează pe Dumnezeu, Care în întregime este Iubire ocrotitoare şi sacrificială. Însuşi Domnul, în negrăita Sa smerenie, S-a asemănat cu o cloşcă, atunci când a deplâns cetatea Ierusalimului şi a profeţit despre ea, spunând: *“Ierusalime, Ierusalime, [...] de câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună cloşca puii săi sub aripi...”* (Matei 23, 37-38); cu alte cuvinte: *Eu, Dumnezeul tău, Ierusalime, am fost pentru tine ca o cloşcă. Te-am hrănit, te-am crescut, te-am ocrotit şi te-am apărat...*

Prin îngăduinţa lui Dumnezeu, timp de peste patru veacuri Dobrogea a fost sub stăpânire otomană, fiind organizată iniţial ca sangeac al provinciei Rumelia, iar ulterior făcând parte integrantă din elayetul Silistrei. Din nefericire, în decursul

celor peste patru veacuri de stăpânire otomană, un număr neverificabil, dar în-semnat de creştini (*ghiauri)* s-au *turcit* pentru a scăpa de haraci (impozit pe necredincioşi), astfel că o parte din turco-musulmanii dobrogeni de astăzi sunt, de fapt, de origine creştină.

Nu cunoaştem dacă primii locuitori ai micului sat de astăzi Cloşca au fost creştini sau turci. Ceea ce ştim astăzi, în mod cert, este că satul Cloşca a fost până în urmă cu mai bine de un veac şi jumătate un mare şi prosper sat tucesc, care se numea Musluiu. În sat se afla o moscheie şi un cimitir, ruinele celui din urmă putându-se observa şi astăzi. Cu trecerea timpului, turcii au plecat, căutându-şi rosturi mai bune în alte părţi, aşa încât astăzi, în cele 33 de case din micul sat Cloşca, vieţuiesc puţin peste 100 de suflete, toţi localnicii fiind botezaţi în numele Atotsfintei Treimi.

Până în anul 2004, creştinii din satul Cloşca nu au avut o biserică sfinţită, ci o “casă de rugăciune”, pusă sub ocrotirea Sfintei cuvioase Parascheva cea nouă, în

care preotul din comuna Horia venea ori de câte ori era chemat pentru a creştina, cununa sau prohodi pe cineva. Pentru Sfânta Liturghie, creştinii din Cloşca erau nevoiţi să se deplaseze spre una din cele mai apropiate localităţi vecine, care aveau biserici - Horia sau Saraiu.

Biserica de astăzi a satului Cloşca a fost ridicată între anii 2002 – 2004, în timpul păstoririi preoţilor Soare Ion şi Ciornea Toader, cu osteneala şi grija primăriei Horia, condusă de domnul Sava Gigel şi cu acordul consiliului local Horia. O contribuţie majoră a avut-o şi domnul Nădrag Tudor, prin sumele oferite cu generozitate şi prin executarea lucrărilor de ridicare şi finalizare a bisericii.

Târnosirea bisericii a fost oficiată de către Înaltpreasfinţitul Părinte Dr. Teodosie Petrescu, arhiepiscopul Tomisului, împreună cu un sobor de preoţi şi diaconi, duminică - 2 mai 2004, zi aniversară a comunei Horia, în prezenţa unei impresionante mulţimi de credincioşi din satul Cloşca şi din satele şi oraşele vecine.

D. MOROIANU VALENTIN ȘI MARIA

PISANIE

CU VREREA TATĂLUI, CU AJUTORUL FIULUI ȘI CU ÎMPREUNĂ LUCRAREA SFÂNTULUI DUH, S-A ZIDIT ACEST SFÂNT LĂCAȘ CU HRAMUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC GHEORGHE PURTORUL DE BIRUINȚĂ, ÎNTRE ANII 2002 ~ 2004 ÎN SATUL CLOȘCA, COMUNA HORIA, JUDEȚUL CONSTANȚA.

BISERICA A FOST RIDICATĂ ÎN TIMPUL PĂSTORIRII PREOȚILOR SOARE ION ȘI CIORNEA TOADER, CU OSTENEALA ȘI GRIJA PRIMĂRIEI HORIA, CONDUSĂ DE DL. SAVA CICEL ȘI CU ACORDUL CONSILIULUI LOCAL HORIA. O CONTRIBUȚIE MAJORĂ A AVUT-O ȘI DL. NĂDRAG TUDOR, PRIN SUMELE OFERITE CU GENEROZITATE ȘI PRIN EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE RIDICARE ȘI FINALIZARE A BISERICII.

TÂRNOSIREA A FOST OFICIATĂ DE CĂTRE Î.P.S. DR. TEODOSIE PETRESCU ARHIEPISCOPUL TOMISULUI, ÎMPREUNĂ CU UN SOBOR DE PREOȚI ȘI DIACONI, DUMINICĂ - 2 MAI 2004; 21 ANIVERSARE A COMUNEI HORIA, ÎN PREZENȚA UNEI IMPRESIONANTE MULȚIMI DE CREDINCIOȘI DIN PAROHIA NOASTRĂ ȘI DIN SATELE VECINE.

LUCRĂRILE DE PICTURĂ AU FOST EXECUTATE ÎN TEHNICA FRESCO DE SIMA MARIAN, PRIN SÂRGUINȚA PR. PAROH CIORNEA TOADER SPRIJINIT DE MEMBRII CONSILIULUI PAROHIAL, CONSILIULUI LOCAL HORIA, ȘI ALȚI CREDINCIOȘI CU BUNĂ CREDINȚĂ.

RESFINȚIREA S-A FĂCUT ÎN ZIUA DE 3 ~ 05 ~ 2010 - PRIN BUNĂ VOINȚA A Î.P.S. DR. TEODOSIE PETRESCU ARHIEPISCOPUL TOMISULUI ÎNCONJURAT DE UN ALES SOBOR DE PREOȚI ȘI DIACONI.

SCRIE, DOAMNE, ÎN CARTEA VIEȚII, PE TOȚI CTITORII ȘI OSTENITORII CARE AU CONTRIBUIT LA ZIDIREA ȘI ÎNFRUMUSEȚAREA ACESTUI SFÂNT LĂCAȘ...

Veşmântul pictural al “căsuţei Sfântului Gheorghe de la Cloşca” a fost realizat în tehnica fresco de către pictorul bisericesc Marian Sima, prin sârguinţa preotului paroh de atunci - şi protopop de Hârşova astăzi, părintele Ciornea Toader, sprijinit de membri Consiliului parohial, Consiliului local Horia şi de alţi creştini evlavioşi.

Sfinţirea picturii s-a făcut în ziua de 3 mai 2010, prin bunăvoinţa Înalt-prea sfinţitului părinte Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, înconjurat de un ales sobor de preoţi şi diaconi.

Ca un adevărat “Chinoviarh” (“începător de viaţă de obşte”) al monahismului în pământul apostolic, martiric şi patristic al Dobrogei, Înaltpreasfinţitul Părinte Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, care îl are ca ocrotitor ceresc pe Sfântul cuvios Teodosie cel mare, începătorul vieţii de obşte (prăznuit pe 11 ianuarie), a binecuvântat ca începând cu data de 1 ianuarie 2011, biserica “Sfântul Gheorghe” din satul Cloşca să devină schit cu viaţă de obşte (chinovial).

Obştea schitului este tânără şi în formare, fraţii nevoitori de aici aflându-se sub ascultarea şi povăţuirea duhovnicească a protosinghelului Leontie.

Schitul de călugări de la Cloşca, aşezat sub ocrotirea duhovnicească a Sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă, este situat pe drumul judeţean 232, la 5 km de DN 2A, în localitatea Cloşca, comuna Horia, judeţul Constanţa, la o distanţă de 68 de km de oraşul de reşedintă al judeţului, între popasul Hanul Morilor şi localitatea Saraiu.

Printre odoarele cele mai de preţ ale schitului, pelerinii pot venera aici fragmente din moaştele Sfântului mare mucenic Gheorghe şi ale Sfântului cuvios Ioachim Vatopedinul (din Itaca), daruri ale Înaltpreasfinţitului părinte Pavlos, mitropolit de Glyfada (Biserica Ortodoxă a Eladei) către Înaltpreasfinţitul părinte Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, aşa cum reiese din actul de autenticitate şi de donaţie, care însoţeşte aceste sfinte relicve.

Moaştele Sfântului mare mucenic Gheorghe

Moaştele Sfântului Ioachim vatopedinul

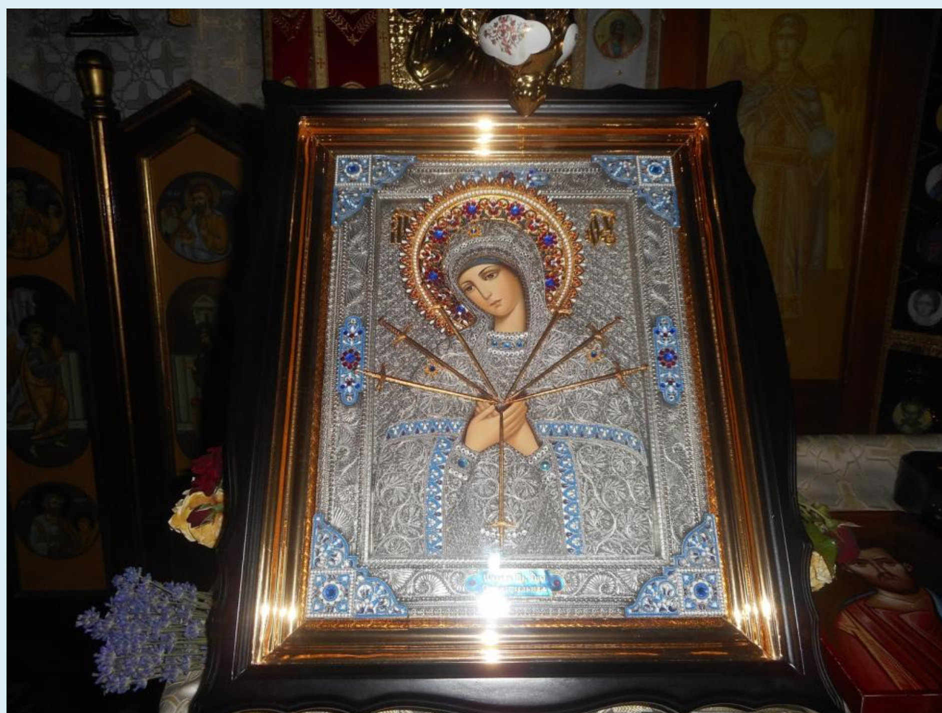
De asemenea, un alt mare odor duhovnicesc al sfântului locaş monahal de la Cloşca este şi copia icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Eleovritissa” (sau “Izvorâtoarea de untdelemn”), adusă cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului părinte Teodosie din marea mănăstire Vatopedi din Sfântul Munte Athos în data de 15 noiembrie 2015.

Biserica Schitului Sfântul Gheorghe - Cloșca este binecuvântată și de harul a alte două icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului. Este vorba despre

- copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Lavra Poceaev și
- o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului cea cu șapte săbii, numită și Profeția lui Simeon sau îmblânzirea inimilor împietrite, icoană adusă din Lavra Peșterilor din Kiev.

În schit, credincioșii mai pot venera fragmente din moaștele următorilor Sfinți:
1. Sfântul cuvios Iona din Kiev, ucenicul Sfântului Serafim de Sarov;
2. Sfântul cuvios Cucșa din Odesa;
3. Sfântul şi dreptul preot Teodosie de la Balta;
4. Sfântul sfințit nou mucenic Serghie, preotul din Vasilievka;
5. Sfântul ierarh Inochentie de Odesa;
6. Sfântul şi dreptul preot Iona din Odesa;
7. Sfântul cuvios Gavriil Athonitul;
8. Sfânta cuvioasă maică Alexandra de la Diveevo;
9. Sfânta cuvioasă maică Marta de la Diveevo;
10. Sfânta cuvioasă maică Elena de la Diveevo;
11. Sfânta cuvioasă maică Matrona, mărturisitoarea de la Diveevo;
12. Sfânta fericită maică Parascheva, cea nebună pentru Hristos, de la Diveevo;
13. Sfânta fericită maică Pelaghia, cea nebună pentru Hristos, de la Diveevo;
14. Sfânta fericită maică Maria, cea nebună pentru Hristos, de la Diveevo;
15. Sfântul cuvios Sila de la Sihăstria Putnei;
16. Sfântul cuvios Paisie de la Sihăstria Putnei;
17. Sfântul cuvios Natan de la Sihăstria Putnei;
18. Sfântul proroc Zaharia;
19. Sfântul Lazăr cel a patra zi înviat;
20. Sfântul mucenic Hristofor;
21. Sfânta mare muceniţă Varvara;
22. Sfânta mare muceniţă Marina;
23. Sfânta muceniţă Valentina din Ierusalim;
24. Sfânta muceniţă Venera;
25. Sfânta muceniţă Florenţa din Roma;
26. Sfânta muceniţă Aurelia din Roma;
27. Sfânta muceniţă Generosa din Cartagina;
28. Sfânta cuvioasă Elena Behteeva;
29. Sfânta cuvioasă Manefa din Gomel;
30. Sfânta cuvioasă Severa din Trier;
31. Sfântul cuvios Ioan Zăvorâtul din Lavra Munţilor Sfinţi;
32. Sfântul cuvios Arsenie arhimandritul din Lavra Munţilor Sfinţi;
33. Sfântul cuvios Gherman arhimandritul din Lavra Munţilor Sfinţi;
34. Sfântul cuvios Teodosie din Lavra Munţilor Sfinţi;
35. Sfântul cuvios Ciprian din Lavra Munţilor Sfinţi;
36. Sfântul cuvios Ioanichie din Lavra Munţilor Sfinţi;
37. Sfântul cuvios Longhin din Lavra Munţilor Sfinţi;
38. Sfântul cuvios Isaachie din Lavra Munţilor Sfinţi;
39. Sfântul cuvios mărturisitor Trifon arhimandritul din Lavra Munţilor Sfinţi;

40. Sfântul cuvios mărturisitor Mihail schiarhimandritul din Lavra Munţilor Sfinţi;
41. Sfântul cuvios mărturisitor Ioan egumenul din Lavra Munţilor Sfinţi,
precum și doi papucei binecuvântaţi la moaștele Sfântului mare mucenic Efrem de la Nea Makri și la moaștele Sfântului cuvios Gherasim de Kefalonia.

În continuare, sunt postate fotografiile actelor ce atestă proveniența și autenticitatea sfintelor relicve prezentate mai sus, sfințenii care constituie tezaurul duhovnicesc inestimabil al schitului nostru.

Pentru moaştele Sfântului mare mucenic Gheorghe, ale Sfântului cuvios Ioachim Vatopedinul şi ale cuvioşilor Părinţi ucişi în Mănăstirea Sfântului Teodosie de lângă Bethleem:

Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης
Ἱερὸς Ναὸς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σουρμένων

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ»

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου γράμματος, σεπτῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου ἡμῶν, παραδίδω εἰς χεῖρας τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου Ἰωακεὶμ Νικολάε, τμήματα ἐκ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακεὶμ τοῦ Βατοπαιδινοῦ καὶ τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀββᾶ Θεοδοσίου ἐν Ἱεροσολύμοις ἀναιρεθέντων.

Δωρίζω ταῦτα εἰς τὴν Ἱερὰν Σκήτην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τόμιδος τῆς ἐν Ρουμανίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς εὐλογίαν καὶ ἁγιασμὸν τῶν ἐν αὐτῇ ἐνασκουμένων μοναζουσῶν καὶ τῶν εὐλαβῶν αὐτῆς προσκυνητῶν.

Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν τῆς παραδόσεως καὶ δωρεᾶς τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐγένετο τὸ παρὸν γράμμα εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν παράστασιν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται

Ὁ δωρίζων

Ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Σουλιμιώτης

Ὁ παραλαμβάνων

Teodosie
09-9-2012
Nouă Septembrie 2012
Protos. Ioachim

Ὁ Μητροπολίτης
Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης

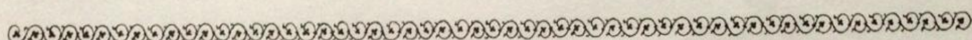
Παῦλος ὁ Δ΄

Pentru moaștele Sfântului cuvios Iona, ucenicul Sfântului Serafim de Sarov:

ИОНА,

Епископ Обуховский,
Викарий Киевской Митрополии

№____________
«10» июля 2013 г.

Сертификат

Мощи преподобного Ионы
Киевского передаются
для молитвенного поклонения
благочестивым Христианам
Румынской Церкви.

+ Иона
Епископ Обуховский

Pentru moaștele Sfinților din Odessa - Gavriil Athonitul, Teodosie de la Balta, Kukșa, Iona și Inochentie:

Преосвященный Виктор Епископ Арцизский, викарий Одесской епархии

Наместник Свято-Ильинского Одесского мужского монастыря

Исх.: № 10 от 29.02.2016

СВИДЕТЕЛЬСТВО

Настоящим свидетельством подтверждается,

что взятые из постоянного места пребывания

частицы мощей:

преподобного Гавриила Афонского

праведного Феодосия Балтского

преподобного Кукши Одесского

праведного Ионы Одесского

святителя Иннокентия Одесского

для поклонения верным, положена в сей мощевик, который надписан, закрыт и опечатан печатью, образ которой прилагается.

Наместник Свято-Ильинского

мужского монастыря

+ Виктор.

епископ Арцизский,

викарий Одесской епархии

Pentru moaștele Sfântului sfințitului nou mucenic Serghie (Ștenko), preotul din Vasilievka:

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

КЕРУЮЧИЙ МИКОЛАЇВСЬКОЮ ЄПАРХІЄЮ

Миколаїв, вул. Потьомкінська, 50. Тел. +38-0512-37-37-52

"01" марта 2016 р. № 19

СВИДЕТЕЛЬСТВО

Настоящим удостоверяю, что Мною действительно преподана протосингелу Леонтию частичка святых мощей новомученика Церкви Русской иерея Сергия (Штенко), Васильевского для скита святого великомученика Георгия Румынской Православной Церкви в селе Клошка уезда Констанца, Румыния.

Питирим

МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЕВСКИЙ И ОЧАКОВСКИЙ

Українська Православна Церква Управління Миколаївської Єпархії 20883131 м. Миколаїв

Pentru moaștele celor șapte sfinte de la Diveevo:

✝

Религиозная организация «Свято-Троицкий Серафимо-Дивеевский женский монастырь Нижегородской Епархии Русской Православной Церкви (Московский Патриархат)»

607320 Нижегородская область,
Дивеевский район, с. Дивеево, ул. Советская

Тел./факс (83134) 3-00-15, 4-29-69

Исх. № 452

от «1» сентября 2016 г.

СОПРОВОДИТЕЛЬНОЕ ПИСЬМО

Настоящим свидетельствуется, что из Свято-Троицкого Серафимо-Дивеевского женского монастыря через игумена Леонтия (Фуса) переданы частицы святых мощей **преподобных Александры, Марфы, Елены Дивеевских, блаженных Пелагии, Параскевы, Марии Дивеевских** и **преподобноисповедницы Матроны Дивеевской** для молитвенного поклонения верующих в скит вмч. Георгия с. Кложка, р-н Констанция, Румыния.

НАСТОЯТЕЛЬНИЦА МОНАСТЫРЯ: игумения Сергия

Pentru moaștele Sfinților cuvioși Sila, Paisie și Natan:

Nr. 147/17.06.2017

CERTIFICAT DE AUTENTICITATE

Prin acest act semnat şi ştampilat se adevereşte că Mănăstirea Sihăstria Putnei, loc. Putna, jud. Suceava, a donat Schitului Sf. Mare Mucenic Gheorghe, loc. Cloşca, jud. Constanţa din cadrul Arhiepiscopiei Tomisului, reprezentată de Protos. Leontie Fusa, părticele din moaştele Sf. Cuv. Sila, Paisie şi Natan, prăznuiţi în Biserica Ortodoxă Română în a 16-a zi a lunii mai.

Prezenta adeverinţă se eliberează spre a certifica autenticitatea sfintelor moaşte.

Cu frăţească dragoste în Hristos,

Stareţ,

Arhimandrit Nectarie Clinci

Pentru moaștele Sfinților Zaharia, Lazăr, Hristofor, Varvara, Marina, Valentina, Venera, Florența, Aurelia, Gheneroza, Elena, Manefa și Severa:

Украинская Православная Церковь
СВЯТО-ИЛЬИНСКИЙ МУЖСКОЙ МОНАСТЫРЬ
Московский Патриархат Одесская Епархия
65012 Украина г.Одесса ул. Пушкинская 79
тел.: +38(048) 738-56-38, +38(048) 738-56-02

Исх.: № 11 от 29.03.2017

СВИДЕТЕЛЬСТВО

Настоящим свидетельствую о подлинности частиц святых мощей угодников Божьих:

1. *Св. прор. Захарии;*
2. *Св. Лазаря Кипрского;*
3. *Св. мч. Христофора;*
4. *Св. вмц. Варвары;*
5. *Св. мц. Марины;*
6. *Св. мц. Валентины Иерусалимской;*
7. *Св. мц. Венеры;*
8. *Св. мц. Флоренции Римской;*
9. *Св. мц. Хрисии (Аурелии) Римской;*
10. *Св. мц. Генеросы Карфагенской;*
11. *Св. прп. Елены Флоровской;*
12. *Св. прп. Манефы Гомельской;*
13. *Св. прп. Северы Трирской,*

которые переданы мной протос. Леонтие Фуса, наместнику Свято-Георгиевского монастыря, Архиепископство Томис, Метрополия Валахия и Добруджа, Румынский Патриархат для молитвенного почитания и хранения.

Наместник Свято-Ильинского мужского монастыря

Епископ Виктор

епископ Арцизский, викарий Одесской епархии

Pentru moaștele celor unsprezece Sfinți Stareți din Lavra Munților Sfinți (Sviatogorsk):

Украинская Православная Церковь Московская Патриархия Донецкая епархия

СВЯТО-УСПЕНСКАЯ
СВЯТОГОРСКАЯ
ЛАВРА

ул. Заречная, 3, г. Святогорск, Донецкая обл., 84131, Украина. Тел./факс +38 06262 5 30 24, e-mail: svyatlavra@mail.ru
р/с 26000000104390 в ПАО УСБ г. Киева, МФО 300023, ЕГРПОУ 21970004

№42
13.03.2017 г.

Настоящим документом подтверждается подлинность частиц святых мощей преподобных отцов, во Святых Горах на Донце просиявших: прп. Иоанна Затворника, прпп. Арсения и Германа архимандритов, прпп. Феодосия, Киприана, Иоанникия, Лонгина и Исаакия, преподобноисповедников Трифона архимандрита, Михаила схиархимандрита и Иоанна игумена, переданных в дар в 2011 г. клирику Румынской Православной Церкви протосингелу Леонтию Фусу, игумену скита великомученика Георгия Победоносца с. Клошка (Румыния), викарием Донецкой епархии, Высокопреосвященнейшим Арсением, митрополитом Святогорским, наместником Свято-Успенской Святогорской Лавры Украинской Православной Церкви Московского Патриархата для духовной пользы и укрепления в вере православным христианам.

митрополит Святогорский,
викарий Донецкой епархии,
наместник Свято-Успенской Святогорской Лавры

Pentru papucelul Sfântului sfințit mucenic Efrem cel nou de la Nea Makri:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
& ΩΡΩΠΟΥ

ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
& ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ
ΟΡΟΣ ΑΜΩΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
Τ.Κ. 190 05
ΤΗΛ. 22940-91202

Ἡμερομηνία: 3-12-2015

Ἡ Μετριότης ἡμῶν Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ὄρους Ἀμώμων Ἀττικῆς, ἔνθα τεθησαύρισται τό ἱερόν Λείψανον τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Μεγαλομάρτυρος καί Θαυματουργοῦ, μαρτυρικῷ θανάτῳ τελειωθέντος, σημείοις καί θαύμασι ὡς ἁγίου ὑπό μυριάδων πιστῶν ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης τιμωμένου, καί παρά Θεοῦ ἀξιωθέντος τῆς τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, ὑπείκουσα εἰς θερμήν παράκλησιν τοῦ πατρός Λεοντίου Φοῦτα, Ηγούμενος της Ιεράς Σκύτεως «Αγ. Γεώργιου», CLOȘCA, Αρχιεπισκοπή Τόμεδος - Κωνστάντζα, Πατριαρχείο Ρουμανίας.

παρέδωσα εἰς αὐτον ἰδίαις ἡμῶν χερσίν, ὡς εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου, ἕν ὑπόδημα χρυσοκέντητον χρώματος κοκκίνου ἐξαχθέν ἐκ τῆς Λάρνακος τοῦ θαυματοβρύτου Λειψάνου τοῦ Ἁγίου κατά τήν εὐπρέπειαν τῶν ἱερῶν ἀμφίων Του. Τοῦτο τό δῶρο ἐδόθη ὡς φυλακτήριο τῶν πιστῶν ἀποκλειστικῶς καί μόνον, συμφώνως πρός τάς εὐλαβεῖς καί ἱεράς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Ὅθεν ἐδόθη τό παρόν Μοναστηριακόν Γρᾶμμα εἰς ἔνδειξιν καί ἀσφάλειαν.

Εν Ὄρει Ἀμώμων τῇ 3η/12/2015

Η ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΜΩΜΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ

...ή Θεοδοσία

Pentru papucelul Sfântului cuvios Gherasim din Kefalonia:

Ἡ παντούφλα αὐτή ἐτοποθετήθη ἐπανω στό Ἅγιον καί Ἱερόν Λείψανο τοῦ Ἁγίου Γερασίμου διά εὐλογίαν καί ἁγιασμόν τῶν πιστῶν πού θά τήν προσκυνήσουν.

Ἡ Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου Ὀμαλῶν Κεφαλληνίας
Μοναχή Κασσιανή

Μοναχή Κασσιανή

Icoana Maicii Domnului - Eleovritissa de la Vatopedi, la Schitul Sfântul Gheorghe - Cloșca

Duminică, 15 noiembrie 2015, în prima zi din Postul Nașterii Domnului și la pomenirea cuviosului Paisie de la Neamț, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului părinte Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, în timpul Utreniei, a fost primită și așezată pentru totdeauna în biserica Schitului Sfântul Gheorghe - Cloșca (din comuna Horia, Arhiepiscopia Tomisului) Icoana Maicii Domnului Eleovritissa, copie în mărime mai mare decât originalul (80/60 cm), executată după icoana făcătoare de minuni Eleovritissa (Izvorâtoarea de untdelemn) de la Sfânta Mănăstire Vatopedi din Sfântul Munte Athos.

Această icoană minunată a Maicii Domnului este relativ mică (28 x 22 centimetri), pictată pe lemn şi datează din secolul al XIV-lea. Vegheată de o candelă mereu aprinsă, icoana se păstrează de secole în cămara de untdelemn a Mănăstirii Vatopedi din Sfântul Munte Athos.

În ziua prăznuirii ei, în vinerea din Săptămâna luminată, sfânta icoană este aducă în biserica mare a mănăstirii (katolikon) şi aşezată acolo spre închinare cu mare cinste.

Numele ei, Eleovritissa însemnă “Izvorâtoare de Untdelemn” şi icoana a dobândit acest nume în urma unei mari mununi săvârşite de Maica Domnului.

Astfel, în vremea când cuviosul Ghenadie avea ascultarea de chelar al mănăstirii, rezerva de untdelemn era pe sfârşite. Atunci cuviosul Ghenadie, om cu viaţă sfântă, a propus părintelui stareţ să se gătească fără ulei, ca untdelemnul care mai era să ajungă cât mai mult timp pentru candelele de la biserică. Părintele stareţ nu a fost de acord, punându-şi nădejdea în purtarea de grijă a Maicii Domnului. Şi cu adevărat, cea grabnic ajutătăare a răsplătit printr-o mare minune credinţa stareţului: când părintele Ghenadie a intrat în cămară, untdelemnul se revărsa din vas şi cursese până la uşă. De atunci această icoană a Maicii Domnului a căpătat o bună mireasmă.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu să ocrotească pe toți cei care au jertfit pentru pictarea acestei icoane!

Mii de sătmăreni s-au rugat în faţa icoanei Maicii Domnului „Elaiovrytissa”

Icoana Maicii Domnului Elaiovrytissa

Mii de credincioşi ortodocşi din municipiu şi din judeţ au trecut în cursul acestei săptămâni au rostit rugăciuni şi au cerut ajutor în faţa icoanei Maicii Domnului „Elaiovrytissa” - „Izvorâtoarea de ulei (untdelemn)”, de la Sfântul Munte Athos.

Icoana cunoscută în lume ca fiind făcătoare de minuni a trecut pe la mai multe biserici din judeţ. Duminica trecută, în 10 august ea se afla la Catedrala ortodoxă din Negreşti-Oaş, apoi de luni a fost sdusă la Satu Mare, la bisericile ortodoxe „Naşterea Maicii Domnului”, „Sfinţii apostoli Petru şi Pavel”, „Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena”, iar joi şi vineri, la Catedrala „Adormirea Maicii Domnului”. Cu acest prilej, în fiecare lăcaş al Domnului care a găzduit icoana au fost oficiate slube, iar credincioşii au petrecut ore în şir în rugăciuni adresate Maicii Domnului.

Legenda mănăstirii Vatoped

Despre icoana Maicii Domnului „Elaiovrytissa”, adică „Izvorâtoarea de ulei” sau „Docheiarissa”, sau „cea din cramă”, ne vorbeşte părintele Cristian Boloş, spunând că este una dintre icoanele făcătoare de minuni ale Născătoarei de Dumnezeu, păstrată în Mănăstirea Vatoped din Muntele Athos.

Sfântul Munte Athos este un loc ocrotit de Maica Domnului. Mulţi l-au numit „Grădina Maicii Domnului”. În acest loc sfânt, viaţa zilnică se întrepătrunde în mod obişnuit cu minunile. Fiecare călugăr athonit a văzut sau a trăit minuni ale Născătoarei de Dumnezeu. Pentru minunile săvârşite, icoanele Maicii Domnului, păstrate în bisericile mănăstirilor, sunt ferecate în aur şi împodobite cu pietre şi bijuterii scumpe.

Mănăstirea Vatoped, a doua în ierarhia mănăstirilor din Sfântul Munte Athos, după Mănăstirea Marea Lavră, a fost construită, aşa cum ne spune tradiţia, de însuşi Sfântul împărat Constantin cel mare (324-337). Fiind distrusă de împăratul Iulian apostatul, ea a fost rectitorită de împăratul Teodosie I cel mare (379-395), în semn de mulţumire către Maica Domnului, pentru salvarea minunată a fiului său, Arcadie.

Potrivit unei vechi legende, corabia pe care se afla tânărul Arcadie a naufragiat, iar Maica Domnului l-a salvat în chip minunat, ducându-l în locul pe care a fost zidită mai apoi mănăstirea. Oamenii împăratului l-au găsit dormind sub o tufă de mărăcini. Această legendă a dat şi numele mănăstirii, prin unirea cuvintelor greceşti „vato” (tufă) şi „paedion” (copil), care înseamnă „copilul din tufiş”.

Istoria mănăstirii se împleteşte cu istoria icoanelor minunate prin care Maica Domnului a dat semne ale dragostei sale, ferind mănăstirea de atacurile piraţilor, înmulţind untdelemnul în cămările acesteia şi vindecând de boli sau pedepsind îndrăzneala unor vieţuitori din mănăstire, a împărătesei Placidia sau a turcilor.

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului care se păstrează la Mănăstirea Vatoped, şapte la număr, sunt: „Vimatarissa”, adică „Altariţa”; „Paramythia”, adică „Mângâietoarea”; „Pantanassa”, adică „Vindecătoarea de cancer”; „Elaiovrytissa”, adică „Izvorâtoarea de untdelemn”; „Antiphonitria”, adică “Împotriva glăsuitoarea”; „Esphagmeni”, adică „Cea înjunghiată”; „Pyrovolitheisa”, adică „Cea împuşcată”, aceasta din urmă aflându-se deasupra porţii de intrare în mănăstire.

Icoana Maicii Domnului „Izvorâtoarea de untdelemn” - Elaiovrytissa

Această icoană veche a Maicii Domnului, pictată în secolul al XIV-lea, se află astăzi în crama Mănăstirii Vatoped. Este o icoană de mici dimensiuni 28 cm înălţime şi 22 cm lăţime. Un dreptcredincios mirean, având evlavie mare la această icoană, a ferecat-o cu o îmbrăcăminte din argint, astfel că icoana pare mai mare decât este de fapt.

Deasupra ei, spre aducere aminte de o însemnată minune, stă scris „Înmulţirea uleiului”. Icoana este cinstită, în mod special, în Vinerea din Săptămâna luminată.

O minune săvârşită de Maica Domnului a dat numele acestei icoane din cămară. Cuviosul Ghenadie din Vatoped se afla pe atunci în slujba de chelar, el fiind responsabil cu gestionarea alimentelor. Zilele fiind grele în acea perioadă, uleiul din mănăstire s-a împuţinat foarte mult. Cuviosul a mers la părintele stareţ şi l-a inştiinţat despre situaţia uleiului. Totodată, el l-a sfătuit pe stareţ să nu mai folosească ulei la bucătărie şi masă, pentru a ajunge la aprinderea candelelor din Sfântul Altar. Stareţul nu a primit sfatul cuviosului Ghenadie, iar uleiul a fost folosit în continuare ca şi până atunci.

Cuviosul Ghenadie a făcut ascultare de stareţ, cunoscând puterea ascultării şi a smereniei.

Între timp, stareţul s-a rugat mult Maicii Domnului să nu-i lipsească pe călugării din obştea sa de puţinele alimente necesare traiului în mănăstire.

Într-o zi, când chelarul Ghenadie a pornit spre magazie pentru a lua ultima măsură de ulei din butoi, el a rămas uimit văzând butoaiele pline cu ulei şi uleiul umplând pivniţa până aproape de uşă.

Deasupra butoaielor se afla încă de pe atunci o icoană veche a Maicii Domnului. Această icoană, numită mai apoi „Elaiovrytissa”, adică „Izvorâtoarea de ulei”, răspândeşte şi astăzi o frumoasă mireasmă de mir.

Pentru că icoana a rămas în pivniţa mănăstirii, ea a fost numită şi „Docheiarissa”, adică „cea din cramă” (cămara/magazia mănăstirii).

Scris de Eva Laczko, 17 august 2014

Pr. Silviu Cluci - Cele șapte icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului de la Mănăstirea Vatoped

În Mănăstirea Vatoped sunt păstrate cele mai multe icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Sfântul Munte, cunoscute sub diferite denumiri.

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului care se păstrează la Mănăstirea Vatoped sunt:

- „Vimatarissa”, adică „Altarița”,
- „Paramythia”, adică „Mângâietoarea”,
- „Pantanassa”, adică „Vindecătoarea de cancer”,
- „Elaiovrytissa”, adică „izvorâtoarea de untdelemn”,
- „Antifonitria”, adică „Împotriva glăsuitoarea”,
- „Esfagmeni”, adică „Cea înjunghiată” și
- „Pyrovolitheisa”, adică „Cea împușcată”, aceasta din urmă aflată dea-supra porții de intrare în mănăstire.

Vimatarissa (Altarița)

Vimatarissa (Altarița)

Maica Domnului Vimatarissa sau Ktitorissa este cea mai renumită icoană găzduită de Mănăstirea Vatoped, considerată a fi ocrotitoarea așezământului. Este așezată în katholikonul Mănăstirii, pe scaunul arhieresc din Sfântul Altar.

***

Potrivit tradiției, naufragiind corabia în care se afla Arcadie, fiul împăratului Theodosie cel mare, acesta a fost izbăvit prin ajutorul minunat al Maicii Domnului, care l-a adus pe uscat, fiind aflat într-un tufiș, în locul în care mai târziu avea să fie construită Mănăstirea Vatoped și unde acesta a găsit icoana Născătoarei de Dumnezeu.

&&&

De această icoană este legată o minune petrecută în secolul al X-lea.

***

În vremea unui atac al piraților arabi asupra mănăstirii, ierodiaconul Sava apucase să ascundă icoana Maicii Domnului, aruncând-o în fântâna Sfântului Altar, împreună cu Crucea lui Constantin cel mare și cu o făclie aprinsă ce ardea întotdeauna înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu. Nu reuși, însă, să scape și el însuși de urgia cotropitorilor, care l-au prins și l-au vândut rob în Creta. Când, după șaptezeci de ani, în vremea împăratului Nichifor Focas, Creta s-a izbăvit de pirați, și-a recăpătat libertatea și cuviosul Sava care, fiind acum la adânci bătrâneți, s-a întors în Mănăstirea sa de metanie. Aici i-a arătat egumenului Nicolae în care unde trebuia săpat pentru a descoperi vechea fântână a Altarului în care, o!, minune, au găsit icoana și Crucea plutind drepte deasupra apei, iar lumânarea încă aprinsă, așa cum fusese lăsată cu șaptezeci de ani în urmă! Cu alte cuvinte, se petrecuse o îndoită minune - sfintele odoare aruncate în apă nu suferiseră vreo stricăciune, prin minunea și purtarea de grijă a Maicii Domnului, iar lumânarea ardea de șaptezeci de ani fără a se mistui! De atunci, în amintirea minunii, în fiecare luni seara se cântă Paraclisul Maicii Domnului, iar în fiecare zi de miercuri se săvârșește dumnezeiasca Liturghie în katholikon-ul Mănăstirii.

&&&

În cadrul litaniilor Mănăstirii, această icoană a Maicii Domnului ocupă locul de cinste.

În ziua prăznuirii sale, în marțea din Săptămâna luminată, are loc procesiune cu Sfânta icoană în jurul Mănăstirii.

Paramythia (Mângâietoarea)

Paramythia (Mângâietoarea)

Exista în trecut obiceiul ca părinții Mănăstirii, ieșind din katholikon, să sărute această icoană a Maicii Domnului, după care Egumenul încredința cheile mănăstirii călugărului ce îndeplinea ascultarea de portar al sfântului lăcaș.

***

Potrivit acestei tradiții, pe vremea Bizanțului, într-una din zile, când egumenul înmâna cheile portarului, a auzit un glas venind dinspre icoană: „Nu deschideți astăzi porțile mănăstirii, ci urcați pe ziduri și izgoniți-i pe pirați”. Același glas a răsunat și a doua oară.

Îndreptându-și privirea spre icoană, egumenul a văzut cum Pruncul din brațele Născătoarei de Dumnezeu își întinde mâna, acoperind buzele Maicii Sale și spunând: „Nu te milostivi, Maica Mea, de acești păcătoși. Lasă-i să fie pedepsiți prin năvălirea piraților, după cum merită”.

Maica Domnului, însă, luând mâna Pruncului Hristos și întorcând ușor capul, repetă aceleași cuvinte. Monahii au alergat îndată spre ziduri, de unde era lesne de văzut cum pirații încercuiseră mănăstirea și așteptau momentul deschiderii porții, pentru a năvăli înăuntru și a o prăda.

Prin intervenția minunată a Maicii Domnului, mănăstirea a fost izbăvită de urgia piraților.

&&&

De atunci, în icoană au rămas întipărite aceste ultime mișcări ale feței Dumnezeiescului Prunc și ale Maicii Sale.

Esfagmeni (Înjunghiata)

Esfagmeni (Înjunghiata)

Această icoană făcătoare de minuni este o frescă din secolul al XIV-lea, amplasată în exteriorul peretelui de apus al Paraclisului Sfântului Dimitrie din katholikonului Mănăstirii Vatoped.

***

În tradiția mănăstirii se spune că un ierodiacon, eclesiarhul katholikonului, date fiind îndatoririle ascultării sale, ajungea cu întârziere în trapeză în repetate rânduri.

La un moment dat, din pricina unei asemenea întârzieri, trapezarul a refuzat să îi mai dea eclesiarhului porția cuvenită de mâncare. Cu sufletul plin de revoltă pentru

cele petrecute, ierodiaconul s-a întors în biserică și, oprindu-se în fața icoanei Maicii Domnului, i-a grăit: „Până când o să te tot slujesc și o să mă ostenesc pentru tine, iar tu nici măcar de hrana mea nu te îngrijești?” Și luând un cuțit, a lovit chipul Maicii Domnului din care, de parcă ar fi fost viu, a început să curgă sânge. Ierodiaconul a orbit pe loc și a căzut la pământ, ca ieșit din minți. În această stare a rămas în fața icoanei timp de trei ani, plângând și rugând-o pe Maica Domnului să fie iertat.

După trecerea celor trei ani, Maica Domnului i s-a arătat egumenului, înștiințându-l de tămăduirea ierodiaconului ce îndrăznise să îi lovească icoana, dar spunându-i, totodată, că mâna ce lucrase această batjocorire va fi pedepsită.

Într-adevăr, după adormirea ierodiaconului, odată cu mutarea rămășițelor sale, spre deosebire de restul trupului care se dezlegase în cele din care fusese alcătuit, mâna sa dreaptă a rămas neputrezită și astfel se păstrează până astăzi.

Odată, un preot, pelerin în Mănăstire, îndoindu-se de această minune, și-a pus degetul în locul vechii lovituri de cuțit, de unde a țâșnit îndată sânge. Cutremurat de minune, preotul nu apucă să iasă din katholikon, căzând jos mort.

&&&

Eleovrytissa (Izvorâtoarea de ulei)

Eleovrytissa (Izvorâtoarea de ulei)

Această icoană datează din secolul al XIV-lea și este amplasată în chelăria Mănăstirii. De aici este adusă în katholikon în Vinerea din Săptămâna luminată, ziua prăznuirii sale.

***

Tradiția amintește de următoarea minune: Într-o vreme în care în mănăstire se împuținase uleiul, cuviosul Ghenadie, chelarul mănăstirii, începuse să-l economisească, rânduindu-l doar pentru întrebuințarea sa la candelele bisericii. Bucătarul s-a plâns, însă, de aceasta egumenului, care i-a poruncit chelarului să împartă cu generozitate uleiul pentru folosul întregii obști, avându-și nădejdea în purtarea de grijă a Stăpânei Născătoarei de Dumnezeu.

Când, într-una din zile, a intrat în chelărie, cuviosul Ghenadie a văzut uleiul prelingându-se din vasul mai înainte golit, încât ajunsese să curgă până la ușa încăperii. De atunci, icoana răspândește o mireasmă deosebită.

&&&

Pyrovolithisa (Împușcata)

Pyrovolithisa (Împușcata)

Este vorba despre o frescă amplasată pe zidul exterior de deasupra porții ce permite accesul în incinta mănăstirii.

***

În anul 1822, un grup de soldați turci, înarmați, au intrat în mănăstire. Unul din-tre ei, văzând icoana, a tras asupra acesteia, astfel încât glonțul a găurit mâna dreaptă a Maicii Domnului. În urma săvârșirii acestei fapte, turcul, ca ieșit din minți, s-a spânzurat de un măslin în fața mănăstirii.

Ceilalți turci, văzând această pedeapsă dumnezeiască, s-au umplut de spaimă și au părăsit de îndată lăcașul de cult.

Comandantul turc, înștiințat fiind de cele petrecute, a dispus ca soldatul, deși îi era nepot, să fie lăsat neîngropat, ca un nelegiuit.

&&&

Pantanassa (Împărăteasa tuturor)

Pantanassa (Împărăteasa tuturor)

Această icoană făcătoare de minuni, portabilă, este pictată pe lemn, datând din secolul al XVII-lea și este amplasată la iconostasul stâng din dreptul coloanei ce ocupă latura nord-estică a katholikon-ului Mănăstirii Vatoped.

Potrivit istorisirilor din zilele noastre ale Părinților mănăstirii, cea dintâi mărturie a faptului că această icoană deține un har deosebit este următoarea întâmplare:

***

Într-o zi un tânăr, intrând în biserică și mergând să se închine la icoană, a văzut cum, deodată, chipul Maicii Domnului a strălucit ca fulgerul, moment în care o putere nevăzută l-a aruncat la pământ. Venindu-și în fire, s-a spovedit cu lacrimi părinților, mărturisind că ducea o viață departe de Dumnezeu și că se ocupa cu magia. Astfel, intervenția minunată a Maicii Domnului l-a făcut pe tânăr să își schimbe viața și să devină un om cu frica lui Dumnezeu.

&&&

Această icoană a primit, totodată, har de la Dumnezeu pentru a tămădui o boală cumplită, cancerul. Sunt cunoscute nenumărate cazuri de bolnavi de cancer din

zilele noastre care s-au vindecat în urma rugăciunilor făcute în fața icoanei Maicii Domnului Pantanassa.

Antifonitria (Împotrivă glăsuitoarea)

Antifonitria (Împotrivă glăsuitoarea)

Este vorba despre o frescă amplasată în pridvorul katholikonului Mănăstirii Vatoped. Denumirea a fost dată ca urmare a glasului ce s-a auzit din această icoană.

***

Potrivit tradiției, pe vremea în care împărăteasa Placidia, fiica împăratului Teodosie cel mare, a vizitat Mănăstirea, îndreptându-se spre intrarea în katholikon, prin mica ușă din partea laterală a clădirii, a auzit un glas venind dinspre icoană: „Oprește-te și nici un pas să nu mai faci! Cum ai îndrăznit, femeie fiind, să vii în acest loc?" Cutremurată, împărăteasa a cerut iertare Maicii Domnului și a părăsit îndată Sfântul Munte.

De altfel, în amintirea acestei minuni, Placidia a ridicat, cu propriile sale cheltuieli, Paraclisul Sfântului Dimitrie, anexă a bisericii mari a Mănăstirii.

Cele șapte icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului de la Mănăstirea Vatoped

Dincolo de interesul pe care îl pot prezenta sub aspect istoric sau artistic, imaginile religioase au și o importanță aparte în cult, în măsura în care, prin intermediul acestora, este arătat ipostasul persoanelor zugrăvite. Puterea icoanei rezidă, prin urmare, în harul celui închipuit de iconar, har ce își are izvorul în Dumnezeu. Deși însușirea de a fi purtătoare de har este comună tuturor icoanelor, unele sunt considerate făcătoare de minuni, întrucât, la un moment dat, lucrarea harului lor a fost mai simțită, fie în vremuri grele, de strâmtorare pentru creștini, fie în împrejurări în care necinstirea lor a atras lucrarea harului spre pedepsire.

Între multele icoane făcătoare de minuni ce întregesc tezaurul mănăstirilor aghiorite, cele mai mult aparțin, desigur, Maicii Domnului, dată fiind importanța deosebită a Născătoarei de Dumnezeu pentru Sfântul Munte.

În Mănăstirea Vatoped sunt păstrate cele mai multe icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului [din Sfântul Munte], cunoscute sub diferite denumiri.

Maica Domnului Vimatárissa sau Ktitórissa

Maica Domnului Vimatárissa sau Ktitórissa este cea mai renumită icoană găzduită de Mănăstirea Vatoped, considerată a fi protectoarea acestui lăcaș. Este așezată în katholikón-ul Mănăstirii, pe scaunul arhieresc din interiorul Sfântului Altar.

***

Potrivit tradiției, naufragiind corabia în care se afla Arcadie, fiul împăratului Theodosie cel mare, acesta a fost izbăvit prin ajutorul minunat al Maicii Domnului, care l-a adus pe uscat, fiind aflat într-un tufiș (gr. vátos), în locul unde mai târziu avea să fie construită Mănăstirea Vatoped [gr. vátos, tufiș + pais, copil] și unde acesta a găsit icoana Născătoarei de Dumnezeu.

&&&

De această icoană este legată o minune petrecută în secolul al X-lea.

***

În vremea unui atac al piraților arabi asupra mănăstirii, ierodiaconul Sava apucase să ascundă icoana Maicii Domnului, aruncând-o în fântâna Sfântului Altar, împreună cu Crucea lui Constantin cel mare și cu o făclie aprinsă ce ardea întotdeauna înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu. Nu reuși, însă, să scape și el însuși de urgia cotropitorilor, care l-au prins și l-au vândut rob în Creta.

Când după șaptezeci de ani, în vremea împăratului Nikiphóros Phokás, Creta s-a izbăvit de pirați, și-a recăpătat libertatea și cuviosul Sava care, fiind acum la adânci bătrâneți, s-a întors în Mănăstirea sa de metanie. Aici îi arătă egumenului Nicolae locul unde trebuia săpat pentru a descoperi vechea fântână a Altarului, în care, o, minune, găsiră icoana și Crucea plutind drepte deasupra apei, iar lumânarea încă aprinsă, așa cum fusese lăsată cu șatezeci de ani în urmă!

Cu alte cuvinte, se petrecuse o îndoită minune - sfintele odoare aruncate în apă nu suferiseră vreo stricăciune, prin minunea și purtarea de grijă a Maicii Domnului, iar lumânarea ardea de șaptezeci de ani fără a se mistui!

&&&

De atunci, în amintirea minunii, în fiecare luni seara se cântă Paraclisul Maicii Domnului, iar în fiecare zi de miercuri se săvârșește în katholikon-ul Mănăstirii dumnezeiasca Liturghie.

În cadrul procesiunilor Mănăstirii, această icoană a Maicii Domnului ocupă locul de cinste.

În ziua prăznuirii sale, în marțea din Săptămâna luminată, are loc, în cinstea acesteia, procesiune cu Sfânta icoană în jurul Mănăstirii.

Maica Domnului Paramythía (Mângâietoarea)

Exista în trecut obiceiul ca părinții Mănăstirii, ieșind din katholikon, să sărute această icoană a Maicii Domnului, după care Egumenul încredința cheile mănăstirii călugărului ce îndeplinea ascultarea de portar al sfântului lăcaș.

***

Potrivit acestei tradiții, pe vremea Bizanțului, într-una din zile când egumenul înmâna cheile portarului, auzi un glas venind dinspre icoană: „Nu deschideți astăzi porțile mănăstirii, ci urcați pe ziduri și izgoniți-i pe pirați”. Aceleași glas răsună și a doua oară.

Îndreptându-și privirea spre icoană, egumenul văzu cum Pruncul din brațele Născătoarei de Dumnezeu își întinde mâna, acoperind buzele Maicii Sale și spunând: „Nu te milostivi, Maica Mea, de acești păcătoși. Lasă-i să fie pedepsiți prin năvălirea piraților, după cum merită”.

Maica Domnului, însă, luând mâna Pruncului Hristos și întorcând ușor capul, repetă aceleași cuvinte.

Monahii alergară îndată spre ziduri, de unde era lesne de văzut cum pirații încercuiseră mănăstirea și așteptau momentul deschiderii porții pentru a năvăli înăuntru și a o prăda. Prin intervenția minunată a Maicii Domnului, mănăstirea a fost izbăvită de urgia piraților.

&&&

De atunci, în icoană au rămas întipărite aceste ultime mișcări ale feței Dumnezeiescului Prunc și ale Maicii Sale.

Maica Domnului Esfagméni (Înjunghiata)

Această icoană făcătoare de minuni este o frescă din secolul al XIV-lea amplasată în pridvorul Paraclisului Sfântului Dimitrie, care a fost adăugat katholikon-ului Sfintei Mănăstiri Vatoped.

Din lucrarea „Locuri de închinare ale Sfintei Mănăstiri Vatoped”, capitolul „Despre minunea petrecută cu Sfânta icoană a Maicii Domnului (În)Junghiata” aflăm următoarele:

***

Un ierodiacon, eclesiarhul katholikon-ului, ajungea în repetate rânduri, date fiind îndatoririle ascultării sale, cu întârziere în trapeză. La un moment dat, din pricina unei asemenea întârzieri, trapezarul refuză să îi mai dea eclesiarhului porția cuvenită de mâncare.

Cu sufletul plin de revoltă pentru cele petrecute, ierodiaconul se întoarse în biserică și oprindu-se în fața icoanei Maicii Domnului, îi grăi: „Până când o să te tot slujesc și o să mă ostenesc pentru tine, iar tu nici măcar de hrana mea nu te îngrijești?” Și luând un cuțit, lovi chipul Maicii Domnului, din care, de parcă ar fi fost viu, începu să curgă sânge. Ierodiaconul orbi pe loc și căzu la pământ, ca ieșit din minți.

În această stare rămase în fața icoanei timp de trei ani, plângând și rugând-o pe Maica Domnului să fie iertat.

După trecerea celor trei ani, Maica Domnului i se arătă egumenului, înștiințându-l de tămăduirea ierodiaconului ce îndrăznise să îi lovească icoana, dar spunându-i, totodată, că mâna ce lucrase această batjocorire va fi pedepsită.

Într-adevăr, după adormirea ierodiaconului, odată cu mutarea rămășițelor sale, văzură toți cum, spre deosebire de restul trupului care se dezlegase în cele din care fusese alcătuit, mâna sa dreaptă rămăsese neputrezită și astfel se păstrează până astăzi.

Odată, un preot, pelerin în Mănăstire, îndoindu-se de această minune, își puse neîncrezător degetul în locul vechii lovituri de cuțit, de unde țâșni îndată sânge. Cutremurat de minune, preotul nu apucă să iasă din katholikon, căzând jos mort.

&&&

Maica Domnului Eleovrýtissa (Izvorâtoarea de ulei)

Această icoană datează din secolul al XIV-lea și este amplasată în chelăria Mănăstirii. De aici este adusă în katholikon în Vinerea din Săptămâna luminată, ziua prăznuirii sale.

***

Tradiția amintește de următoarea minune: Într-o vreme în care în mănăstire se împuținase uleiul, cuviosul Ghenadie, chelarul mănăstirii, începuse să-l iconomisească, rânduindu-l doar pentru întrebuințarea sa la candelele bisericii.

Bucătarul se plânse, însă, de aceasta egumenului, care îi porunci chelarului să împartă cu generozitate uleiul pentru folosul întregii obști, avându-și nădejdea în purtarea de grijă a Stăpânei Născătoarei de Dumnezeu.

Când, într-una din zile, intră în chelărie, Cuviosul Ghenadie văzu uleiul prelimgându-se din vasul mai înainte golit, încât ajunsese să curgă până la ușa încăperii.

De atunci icoana răspândește o mireasmă deosebită.

&&&

Maica Domnului Pyrovolithísa (Împușcata)

Este vorba de o frescă amplasată pe zidul exterior de deasupra porții ce permite accesul în incinta mănăstirii.

***

În anul 1822, un grup de soldați turci, înarmați, au intrat în mănăstire, prilej cu care unul dintre ei, văzând icoana, trase asupra acesteia, astfel încât glonțul găuri mâna dreaptă a Maicii Domnului. În urma săvârşirii acestei fapte, turcul, ca ieșit din minți, se spânzură de un măslin în fața mănăstirii.

Ceilalți turci, văzând această pedeapsă dumnezeiască, s-au umplut de spaimă și au părăsit de îndată lăcașul de cult.

Comandantul turc, înștiințat fiind de cele petrecute, dispuse ca soldatul, deși îi era nepot, să fie lăsat neîngropat, ca un nelegiuit.

&&&

Maica Domnului Pantánassa (Împărăteasa tuturor)

Această icoană făcătoare de minuni, portabilă, este executată pe lemn, datând din secolul al XVII-lea și este amplasată la iconostasul stâng din dreptul coloanei ce ocupă latura nord-vestică a katholikon-ului Mănăstirii Vatoped.

Potrivit istorisirilor din zilele noastre ale părinților mănăstiri, cea dintâi mărturie a faptului că această icoană deține un har deosebit este următoarea întâmplare:

***

Într-o zi un tânăr, intrând în biserică și mergând să se închine la icoană, văzu cum deodată chipul Maicii Domnului străluci ca fulgerul, moment în care o putere nevăzută îl aruncă la pământ.

Venindu-și în fire, se spovedi cu lacrimi părinților, mărturisind că ducea o viață departe de Dumnezeu și că se ocupa cu magia.

Astfel, intervenția minunată a Maicii Domnului îl făcu pe tânăr să își schimbe viața și să devină un om cu frica lui Dumnezeu.

&&&

Această icoană a primit totodată, har de la Dumnezeu pentru a tămădui o boală cumplită, cancerul. Sunt cunoscute nenumărate cazuri de bolnavi de cancer din zilele noastre, care s-au vindecat în urma rugăciunilor făcute în fața icoanei Maicii Domnului Pantánassa.

Maica Domnului Antifonítria (Împotrivă glăsuitoarea)

Este vorba de o frescă amplasată în pridvorul („mesonyktikó”) katholikon-ului. Denumirea a fost dată ca urmare a glasului ce s-a auzit din această icoană (gr. antifonó, a glăsui împotrivă).

***

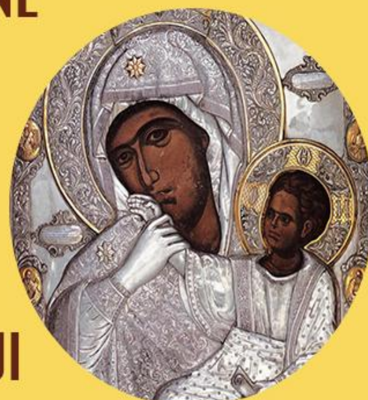
Potrivit tradiției, pe vremea când împărăteasa Plakídia, fiica lui Theodosie cel mare, a vizitat Mănăstirea, îndreptându-se spre intrarea în katholikon, prin mica ușă din partea laterală a clădirii, auzi un glas venind dinspre icoană: „Oprește-te și nici un pas să nu mai faci! Cum ai îndrăznit, femeie fiind, să vii în acest loc?”
Cutremurată, împărăteasa ceru iertare Maicii Domnului și părăsi îndată Sfântul Munte.
De altfel, în amintirea acestei minuni, Plakídia ridică, cu propriile sale chel-tuieli, Paraclisul Sfântului Dimitrie, anexă a bisericii mari a Mănăstirii.

&&&

Sursa:
https://www.pemptousia.ro/2013/02/cele-sapte-icoane-facatoare-de-minuni-ale-maicii-domnului-de-la-manastirea-vatoped/

Cele șapte icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului

Vimatárissa/Ktitórissa
(Altărița)

Paramythía
(Mângâietoarea)

Esfagméni
(Înjunghiata)

Eleovrýtissa
(Izvorâtoarea de ulei)

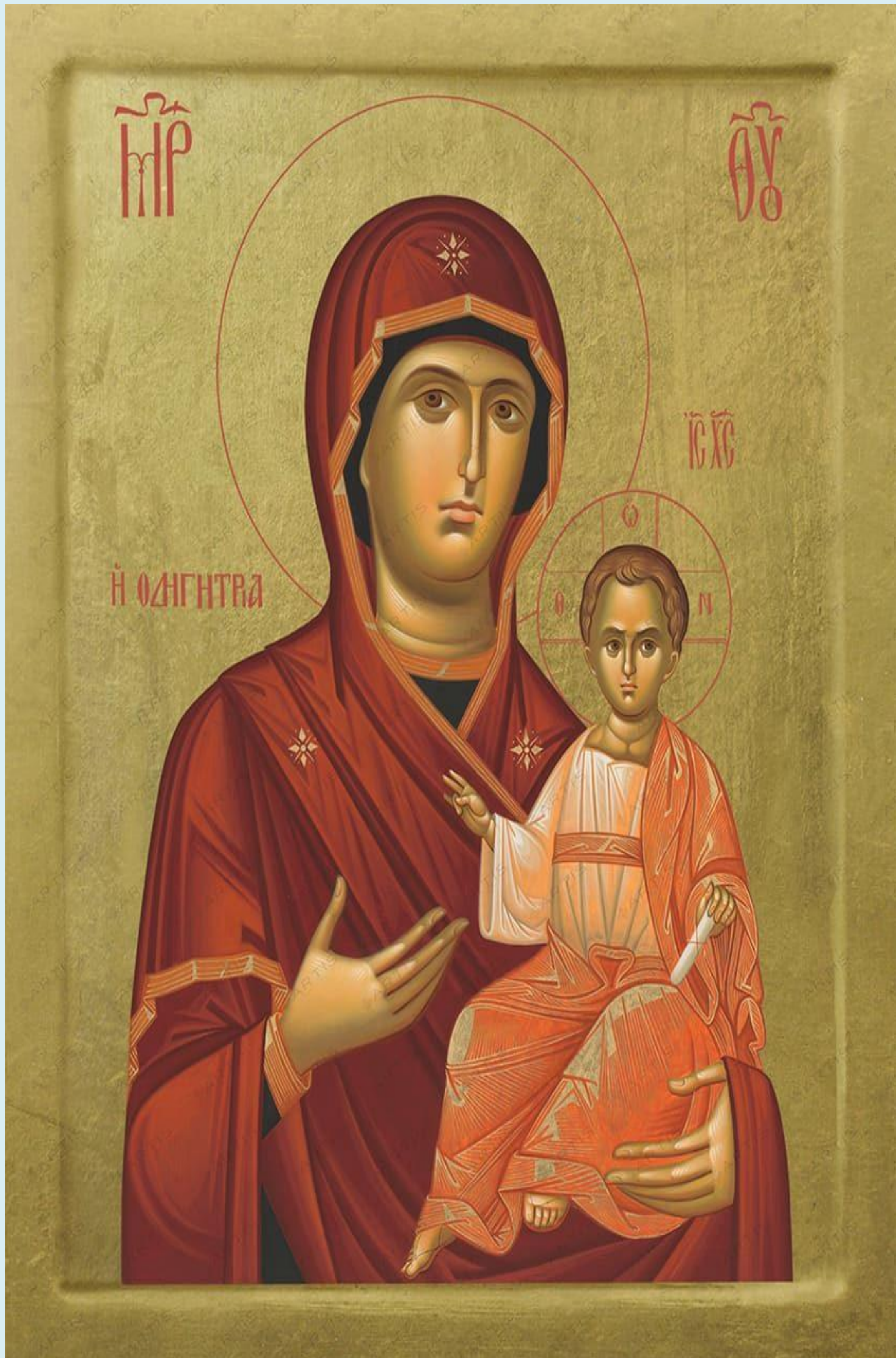

Pyrovolithísa
(Împușcata)

de la Mănăstirea Vatoped

BASILICA.RO

Pantánassa
(Împărăteasa tuturor)

Antifonítria
(Împotrivă glăsuitoarea)

ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ
Ο ΩΝ
Η ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ

Bucură-te, Maica Domnului, untdelemn al milostivirii, mângâind sufletele noastre!